

တို့များရဲ့ကြယ်စင်ဦး

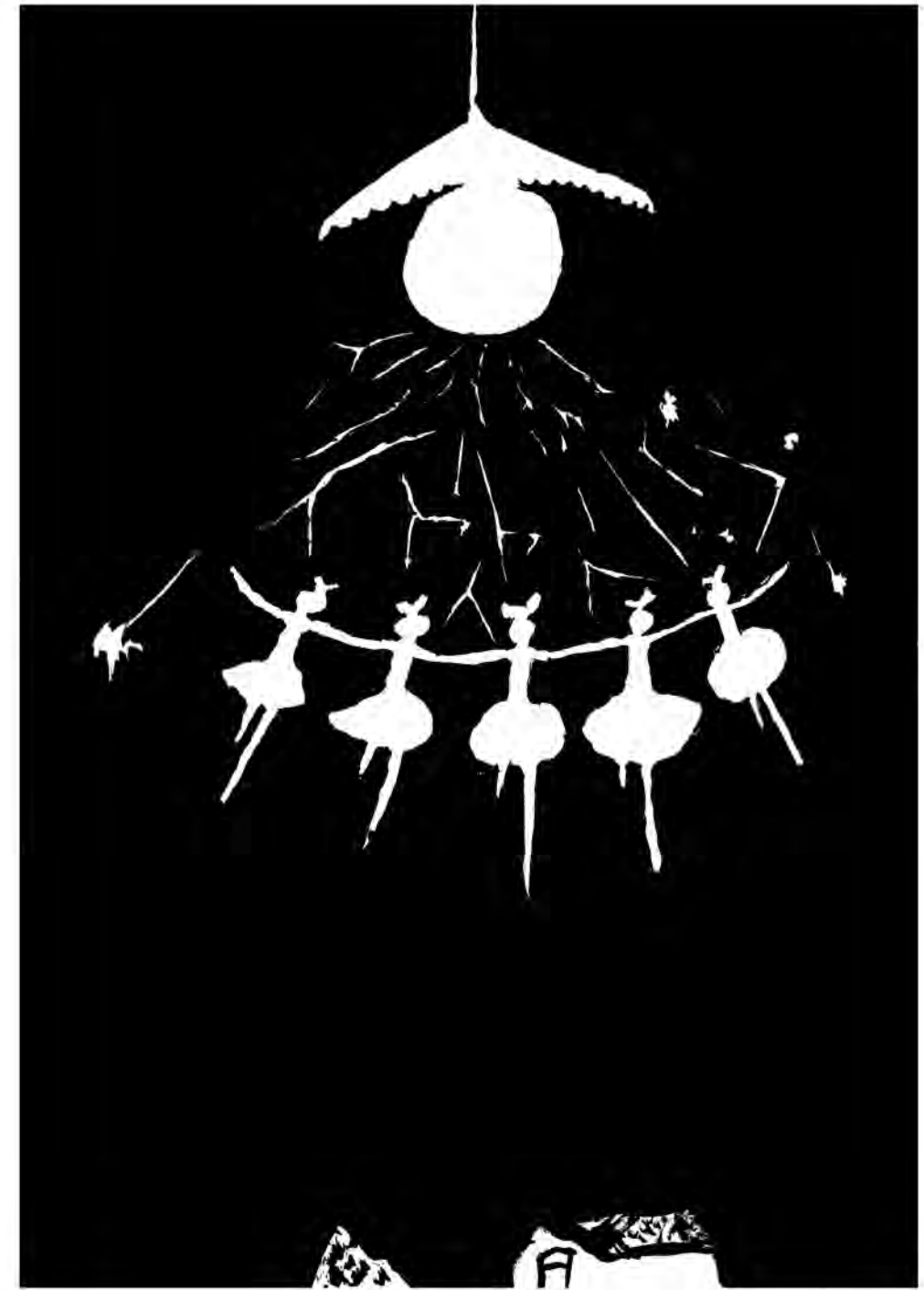
詩 和合亮一
ကဗျာရေးစပ်သူ

絵 荒井良二
သရုပ်ဖော်ပုံ ရေးဆွဲသူ

故郷の破壊と再生を謳い続ける福島
の詩人・和合亮一が、泥沼化する祖国の内戦
を逃れ、日本での出産と子育てに奮闘す
る在日ミャンマー人母たちのナラティブ
ストーリーを詩集にする。日本に渡った
ミャンマー人は現在約10万人。新しき
人々と詩人の言葉で、異次元の少子化に
沈みゆくこの国の未来を照射する。

一
の
番
星
よ

わ
た
た
し
た
ち

YOU ARE OUR FIRST STAR

တို့များရဲ့ကြယ်စင်ဦး

တို့များရဲ့ ကြယ်စင်ဦး

14 人のミャンマーの母たち —— ソー、モン、マテンテンウ、モウモウスウエ、
ウインタンドカイン、ピョウ、ナンキン、トウ、イエーン、スウエイ、ミヤ、テツ、
藤田マフヤ、大槻美咲とその子どもたちに

ကိုယ်တွေ့ခံစားရသူ မိခင် ၁၄ ဦး နှင့် ရင်သွေးများ

Mahuyar Fujita, Otsuki Misaki, Ma Thin Thin Oo,
Moe Moe Swe, Win Thandar Khine, Nang Khin,
Phyo, Thu, Yin, Mya, Thet, Swe, Soe, Mon

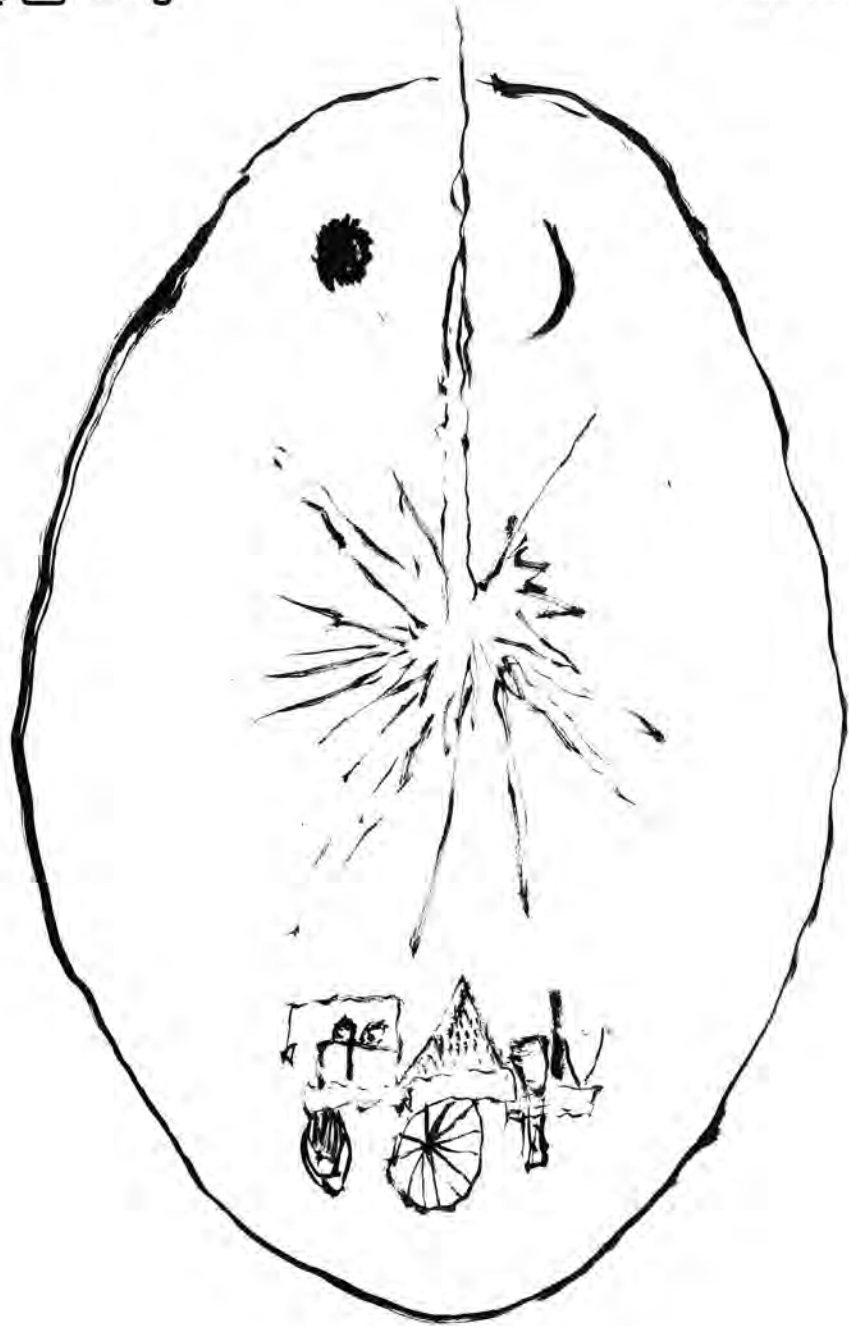
目次

てのなかの海と星	1	42
てのなかの海と星	2	44
てのなかの海と星	3	46
てのなかの海と星	4	48
てのなかの海と星	5	50
てのなかの海と星	6	52
てのなかの海と星	7	54
てのなかの海と星	8	56

一番星よ	1	6
一番星よ	2	10
一番星よ	3	14
一番星よ	4	18
一番星よ	5	22
一番星よ	6	26
一番星よ	7	30
一番星よ	8	36

တို့များရဲ့ ကြယ်စင်ဦး

THE FIRST STAR

一番星よ

わたしは母親です
だから
一日を終えて
夕暮れに
一番星を探すのです
そして
夕食を作り始めるのです
子どもに
明日を生きる力を
しっかりと
食べてもらうために
願いをこめて
夕ご飯を作ります
一日は忙しいです
闘いです
日本で
生きる
そして
祖国を想う

そして
昼間と夜の境目に
最初に輝く
星に
祈る
どうか
全ての子どもたちに
大人たちに
平等に
朝と 昼と 夜を
お与えください
私の祖国では
若者たちが
大きな銃を持って
夕焼けを見あげています
金星は
時に優しく
輝き
時に残酷に
かかげられるのだ

တို့များရဲ့ ကြယ်စင်ဦး (၁)

တို့များက မိခင်လေ
ဒါကြောင့်ပေ နေတာကုန်လို့ ညနေရောက်သော်၊
ကြယ်စင်ဦး ဘယ်မှာရှိ ရှာကြည့်ပါ၏။
ပြီးတော့မှ ညစာပြင်၊ စားသောက်ဖို့ပင်၊
ရင်သွေးငယ် အားရှိဖို့၊ တောင်းဆုခြွေ စိတ်မှာထား ချက်ပြုတ်စို့လား။
တစ်နေ့တာ ရုပ်ထွေးလို့၊ ဘဝတိုက်ပွဲဝင်၊
ဂျပန်ပြည်နေသော်ငြား၊ အမိပြည်တော့ လွမ်းမိသား။
ထို့အပြင် နေညကူး၊ တောက်ပတဲ့ ကြယ်စင်ဦး၊
မေ့ဆန္ဒ ဆုတောင်းခြွေ၊ ပြည့်စုံပါရစေ။
လူငယ်လူကြီး မကျန်ပေ၊ ကလေးမချန်စေ၊
နေ့ နေ့ညနေ အချိန်မရွေး၊ မျှတမှုကိုပေး။
မွေးရပ်ဌာနေ တိုင်းပြည်မှာတော့၊ တို့ရင်သွေးနဲ့ လူငယ်တွေ၊
သေနတ်တွေ ရင်ဝယ်ပိုက်၊ ဆည်းဆာကို မျှော်ကြည့်စိုက်။
ရံဖန်ခါ ရွှေကြယ်စင်၊ အကျည်းတန်လို့ ရုပ်ဆိုးဆင်၊
တစ်ခါတစ်လေ ရောင်ခြည်ပေး၊ ကြင်နာနှေးထွေးလှသလေး။
လေးလံတဲ့ ခါးသီးမှုက၊ လူငယ်ဆီမှ အရာရာနုတ်ယူသွားလေသမို၊
အေးစက်တဲ့ နှလုံးသားဝယ်၊
သေနတ်ကို ရင်ဝယ်ပိုက်တဲ့၊ သားငယ်လေးရယ်။

青年よ

重たくて野蛮で
全てを奪い去る
冷たい
銃身を抱く
あなたよ

わたしは
母親として
そして
ミャンマー人として
時折に
眠れない夜がある

あなたは
やはり
かつて
幼かった
小さかった
この腕に抱く
わが子のように

たとえば
あなたが

別のあなたの
命を奪うこと
決して
そのようなことが
ないように
夜よ

絶対の夜よ

あなたは
わたしは
何を眠る

眠れない

あなたは
わたしは
何を祈る

今日の

最初の星に

ငါဆိုတဲ့ ငါ့မှာ မိခင်တစ်သွယ် ပြည်သူတစ်မျိုး၊
ဤအဖြစ်ဆိုးကြား၊ အိပ်မရတဲ့ ညပေါင်းများ။

အိုလူငယ်
သင်သည်လည်း တစ်ခါက၊ သေးကွေးလှတဲ့ ကလေးငယ်။
ဒီလက်မောင်းကြား ရင်သွေးအလား၊ ပြေးကွယ်တာချင်စမ်းပါဘိ။

အကယ်၍ သင်က
တခြားသင့်အသက်တစ်ချောင်းကို လှူဖို့လုပ်ခဲ့သော်၊
ဤအရာများ လွဲပါစေ၊ ညဉ့်နက်နက်ရေ။

တစ်ကယ့်ကို ညမှောင်နက်
သင်ရောငါရော၊ သည်ခါမျိုး၊
ဘယ်လိုမျိုးမှ အိပ်စက်မရ။

သည်နေ့ရဲ့ ကြယ်စင်ဦးဆီ၊
သင်နဲ့ငါ ဘာတွေများ၊
တောင်းဆုခြေမလား။

日本語は難しい
でも言葉には橋がある
そう信じて
懸命に話してきた

言いたいことを全て伝えるのは難しい
だから本当に話したいことだけを
ずっと大事に
それだけを渡したい

いつも思う
そうすると必ず
届く

言葉には橋がある
心には道がある
これは幼いあなたにも
伝えようとしていることです

道をたずねても
冷たくされて
教えてもらえなくて

あきらめてしまっしかなかったのが
かつての私だった
あなたの母親になつてからは違うのです

勇気を出して
たずね続ける
そういう人には
やがて
誰かが
必ず
道を
示してくれる

言葉には橋がある
心には道がある
空には星がある

さ迷い続けても
夕暮れに
金の星が
必ず
見つかることを
いつか
あなたに教えたいのです

တို့များရဲ့ ကြယ်စင်ဦး (၂)

ဂျပန်စကားက ခက်လှတယ်၊
သို့သော် ပေါင်းကူး တံတားငယ်။
ထိုသို့ ယုံကြည်အားတင်းလို့၊ အားကြီးမာန်တက် ပြောကြားစို့။

ပြောချင်တာ အားလုံးပြောဖို့၊ လွန်ခက်ခဲတယ်။
ဒါကြောင့်ပင် ပြောချင်စကား ရွေးထုတ်ကာထား။

အမြဲတမ်း တန်ဖိုးတင်၊ ထိုစကားကိုသာပင်၊
တစ်ချိန်မှာ ရင်တွင်းအရောက်၊ တံတားစကား ပေါင်းကူးဖောက်။

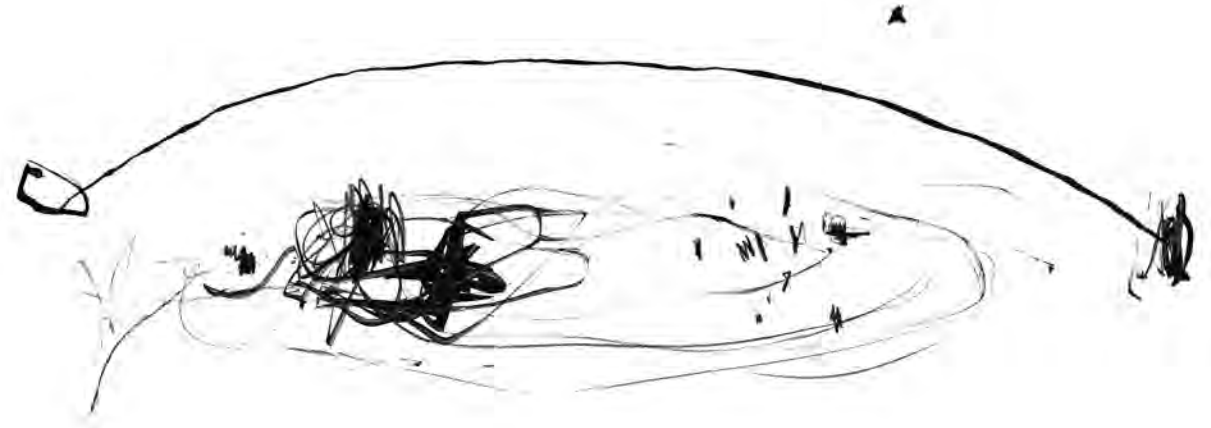
နှလုံးသားမှာ လမ်းရှိတယ်၊
မင်းလိုပင် လူမမယ်ကလေး၊ ပြောကြားမိတယ် ချစ်ရင်သွေး။

လမ်းမသိလို့ မေးရင်လည်း၊ မသိချင်ယောင် ဆောင်ကြအမြဲ။
သင်မပေးတာ များလာတော့၊ အားလျှော့ချင်လာပေါ့။

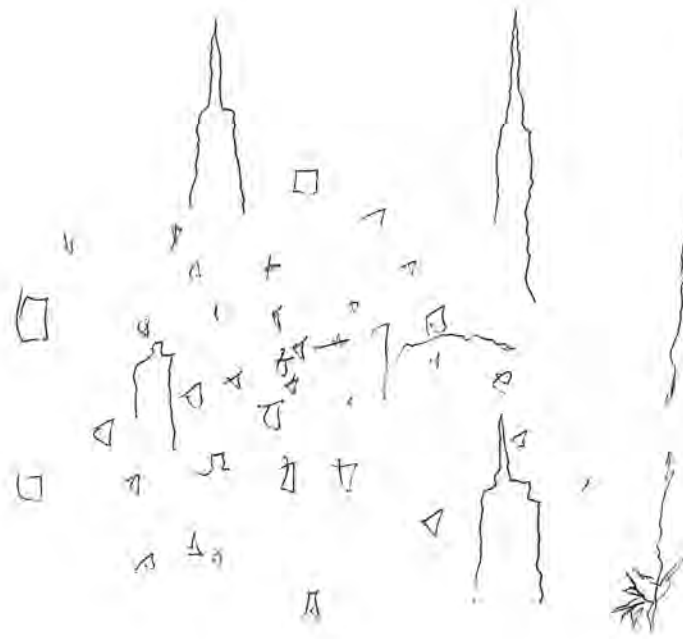
ထိုတစ်ချိန်က မေမေကွယ်၊ မင်းကိုမွေးတော့ ပြောင်းပြီကွယ်။
သတ္တိကို ရင်ဝယ်ပိုက်လို့၊ ဆက်တိုက်ဆက်တိုက် မေးလာသော်၊

လမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြတဲ့၊ ဤလိုလူသည်လောကထဲ၊
မလွဲမသွေ ရှိမယ်အမြဲ။

စကားက တံတားသဖွယ်၊
နှလုံးသားမှာ လမ်းရှိတယ်။
ကောင်းကင်မှာ ကြယ်စင်များ၊ ရှိလို့နေသား။

日本
ミャンマー
仙台
マンダレー
大阪
タウンジー
弘前
モンユワ
神戸
シットウエ
能代
パゴ
福岡
パテイン
釧路
モラミヤイン
熊本
ビイ
新宿
ヤンゴン
光る
唯一
空に
たくさんの

今日も
母は
一日を闘いました
仕事
育児
家庭
社会
東京
だから
こうして
見あげるのです
あなたは
絶対の
一番
あなたがいる
わたしがいる
だから
あんなに輝く

လမ်းမှားပျောက်လို့ ညရောက်ရင်တောင်၊
မလွဲပေ ရွှေကြယ်ဖြူလေး၊ တွေ့မယ်ကလေး။
အိဆာကာ၊ တောင်ကြီး
ဟိရော်ဆာကိ၊ မုံရွာ

တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်၊ မင်းလေးကို သင်ဖို့တွေ၊
မွေးမေမေ ဒီနေ့လည်း ရင်ဆိုင်မယ်မနေ။
ကိုးဘဲ၊ စစ်တွေ
နော်ရီရီ၊ ပဲခူး

အလုပ်၊ ကလေးထိန်း
အိမ်မှုကိစ္စ၊ လူမှုရေး
တိုက်ပျံ့မြို့၊
ဖုကုအိုက၊ ပုသိမ်
ကုရီရီ၊ မော်လမြိုင်

ဒါကြောင့်ကွယ် သည်လိုမျိုး၊
မော့ကြည့်တယ်ဗျိုး။
ကုမာမိုတို၊ ပြည်
ရှင်းဂျူကု၊ ရန်ကုန်

မင်းလေးဟာ အရာရာမှာ
ထိပ်ဆုံး တစ် ပါ၊
မင်းလေးလည်းရှိ၊ ငါလည်းရှိ၊
ဒါကြောင့်လေ ထိုအထိ၊ တောက်ပပါ၏။
နေရာများစွာ တစ်ခုတည်းသာ၊
သာတူညီမျှ ပေးလေစွ။

ဂျပန်၊ မြန်မာ
ဆန်းဒိုင်၊ မန္တလေး

東京は
ずっと雨が降っています
ミャンマーでは
大規模な洪水が起きた

わたしは朝から子どもを抱き
祈り続けていた
部屋の窓に
そして

ミャンマーの雨に

どうか 止んでください
それなのに
東京は
ずっと降り続けていて

涙がひとつづ
ふたつづ
どうか
守ってください

祖国を

東京

の雨に
流れます
わたしの涙

どうか
守ってください
ミャンマーの大地を
人々を

人々よ
東京の雨よ

雨よ
雨よ

どうして悲しい
どうして悔しい
どうして降り続けるのか

祖国よ

တို့များရဲ့ ကြယ်စင်ဦး (၃)

တိုကျိုမှာ မိုးသည်းထန်လို့၊ ပြည်မြန်မာမှာ ဆောင်းဦးဝင်
ကြီးမားတဲ့ ရေကြီးခြင်း၊ ဖြစ်နေတဲ့ သတင်း။

ကျွန်မလေ မနက်ကတည်းက၊ ရင်သွေးငယ် ရင်ဝယ်ပိုက်လို့
ပြတင်းပေါက်ဘေး ရပ်နေရင်းက၊ ဆုတောင်းမိအခါခါ၊
မြန်ပြည်မှာ ရွာတဲ့မိုး၊ ရပ်လိုက်ပါ NO!

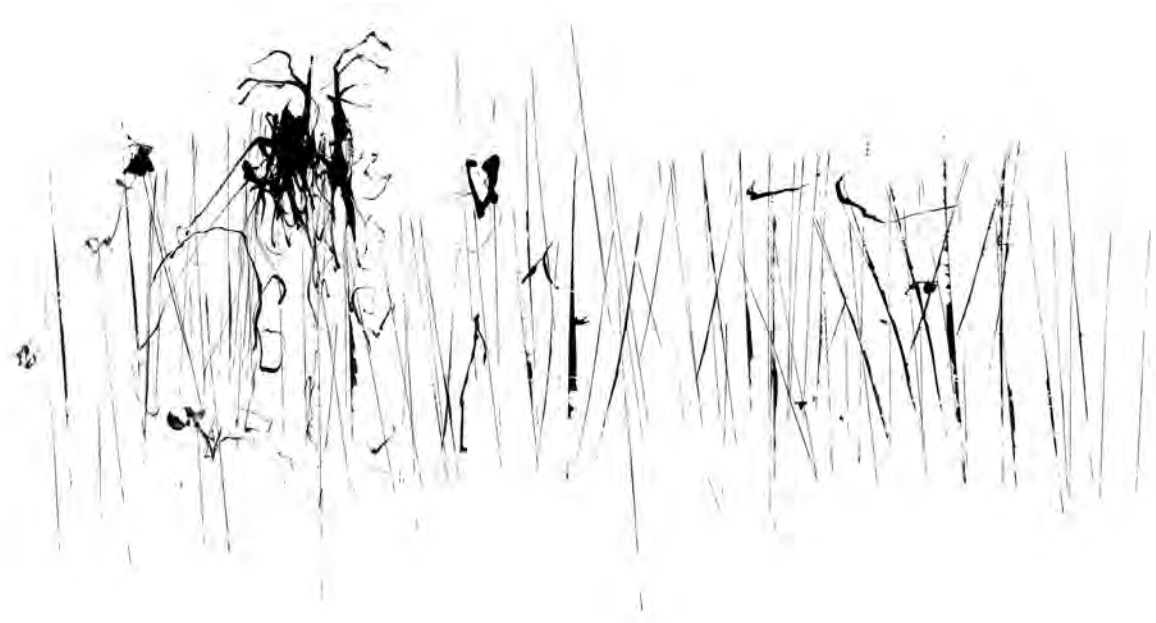
သို့သော်ငြားလည်း၊ တိုကျိုမိုး၊
ဆက်တိုက် ရွာသွန်းဖြိုး။

မျက်ရည်စ တစ်စက်နှစ်စက်၊ ကျေးဇူးပြု၍ စောင့်ရှောက်ပါ၊
ငါတို့ပြည်မြန်မာ။

တိုကျိုက သည်မိုးအကြား၊
ငါမျက်ရည်တွေ စီးလို့သွား။

ကျေးဇူးပြု၍ စောင့်ရှောက်ပါ၊
ပြည်မြန်မာနဲ့ ပြည်သူများ

လူသားအပေါင်းရေ
တိုကျိုမိုးရေ
မိုးရေ မိုးရေ

日本よ

雨よ

我が子の髪を

撫でながら

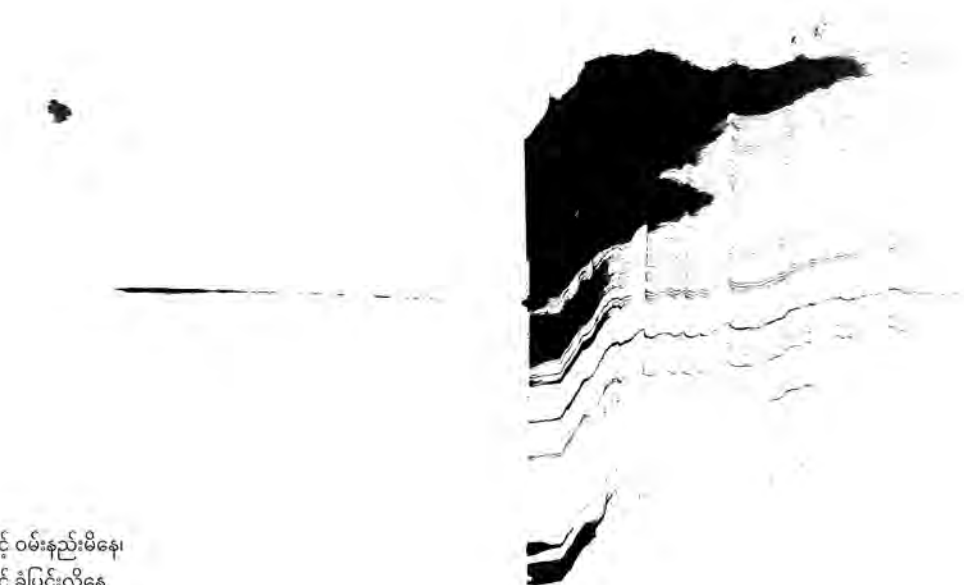
涙を

静かに

拭きます

だから

どうか
止めておくれ

ဘာကြောင့် ဝမ်းနည်းမိနေ၊
ဘာကြောင့် ခံပြင်းလို့နေ
ဘာကြောင့်များ မရပ်စဲ၊ ရွာသွန်းကာနေ။

အမိမြန်မာပြည်ရေ၊
ဂျပန်ပြည်ရေ
မိုးရေ မိုးရေ

ရင်သွေးငယ် ဆီကေသာ၊ ပွတ်သပ်ရင်းမှ
မျက်ရည်စ တိတ်ဆိတ်စွာ၊ သုတ်လိုက်မိအခါခါ။

ဒါကြောင့်ပေ တတ်နိုင်ရင်ပေါ့၊
ကျေးဇူးတင် မိုးမင်းသခင်၊ တိတ်ပါတော့ရှင်။

日本人は
木を守る

新しい建物や街並みを求めても
きちんと木の
居場所を作っている
街のみんな
それを眺めて育てている

日本に来て
はじめ
泣くことしかできなかった
わたしは

子どもが生まれて

決めた

一つの
木になろう

と

そこから
わたしの闘いは始まった
この子と生きるための
ゆるぎない
大きな
幹になるための

言葉
社会
偏見
くもり空
すれ違い

貧困
欲望
裏切り
雨空
薄笑い

やさしさ
親しみ
微笑み
青空
アドバイス

တို့များရဲ့ ကြယ်စင်ဦး (၄)

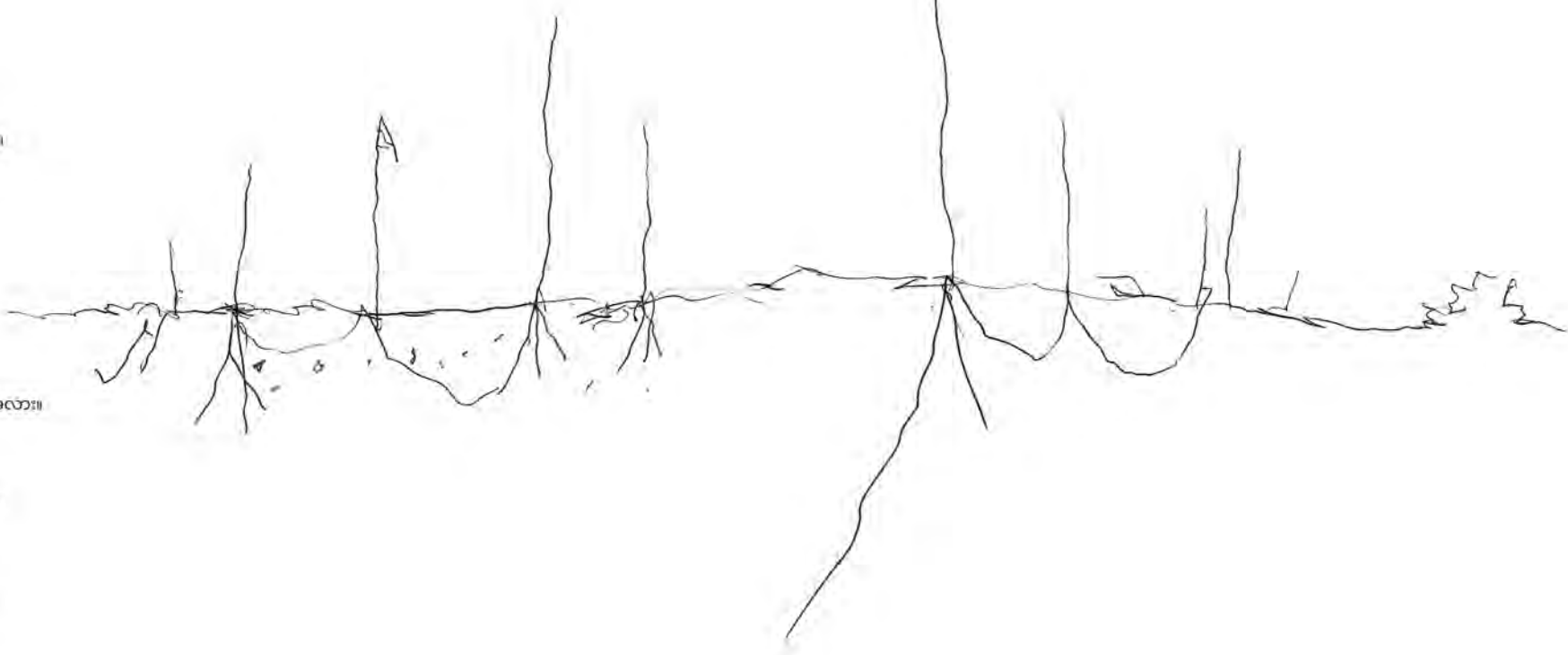
ဂျပန်လူမျိုးက ထိန်းသိမ်းသစ်ပင်
အဆောက်အဦနဲ့ မြို့တော်သစ်၊ တောင့်တပြုစဉ်
သစ်ပင်အတွက် နေရာပေး၊ ပြည်သူ့အများ ကြည့်ဖို့လေး။

ဂျပန်ပြည်ရောက်စဝယ်၊ ငိုကြွေးဖို့သာ သိခဲ့တယ်။
ရင်သွေးငယ် မွေးလာပါ၊ စိတ်ထဲ ဒုံးဒုံးချ။
ငါဟာ မင်းအတွက်၊ သစ်တစ်ပင် ဖြစ်ရစေဖို့ပြင်၊
အားအင်တွေ ပြည့်နက်သွား၊ စိတ်ထဲ နှလုံးသား။

ထိုမှစလို့ အရာရာ၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရင်ဆိုင်ကာ၊
ဤကလေးနဲ့ သက်ရှင်သွား၊ တည်ငြိမ်ကြီးမား၊ ပင်စည်အလား။

ဘာသာစကား၊ လူ့ဘောင်လောက၊ အမြင်စောင်းမှု၊
တိမ်ဖုံးတဲ့ကောင်းကင်လို့၊ တစ်ခုခုတော့ ကပ်လွှဲနေပေါ့။

ဆင်းရဲမှု၊ တပ်မက်ခြင်း၊ သစ္စာဖောက်ခြင်း၊
မိုးရေစက်နဲ့ ကောင်းကင်ပြင်၊ နှိမ်ချင်နေသလားလို့။

ကြွင်းနာမှု၊ ချစ်ခင်ခြင်းနဲ့ နှစ်လိုဖွယ်ရာ အပြုံးများ
မိုးကောင်းကင်ပြာ အကြံလေးတွေ ပေးသည်အလား။

အခုကစလည်း မေမေရင်ဆိုင်မှုကို ဆက်တည်နေဆဲ
ငိုနေမိသော အခါလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။

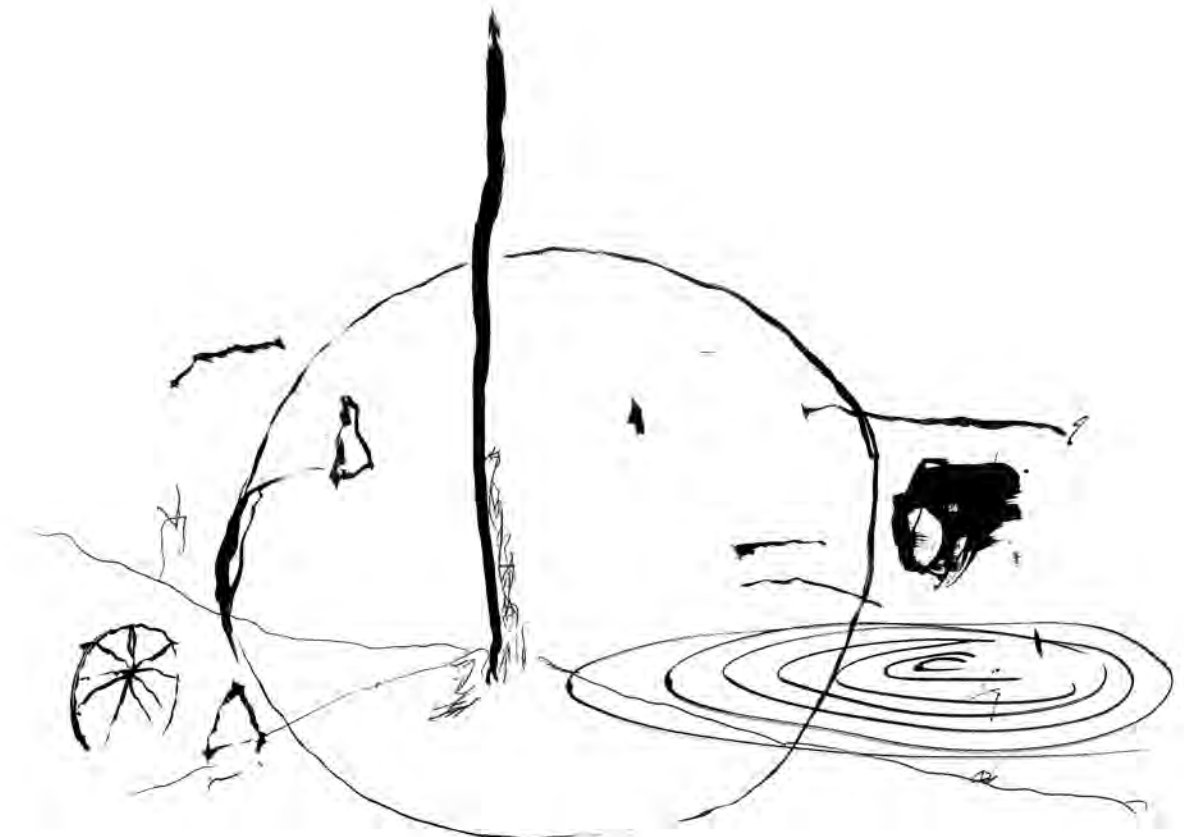
စကတည်းက အေးဆေးစွာ၊ နေထိုင်တတ်သူပါ။
ဒါ့ကြောင့်ပေ မနိုင်လည်း၊ ဘာမှ စိတ်ထဲ မစွဲ။
သို့သော်ငြားလည်း ဘယ်အခါ၊ အရှုံးမပေးပါ။
အဲဒါငါ့မှာ ရှိဆဲအမြဲ၊ လက်ကိုင်ထားတဲ့ ဝါဒပဲ။

အရှုံးမပေးမယ့်
ငါ့တိုင်းပြည်၊ ငါ့မိသားစု၊ ပြီးတော့ ငါ့ရင်သွေးရေ။

မင်းလေးရဲ့ ပို မေတ္တာ၊ မွေးမေမေ အစဉ်အမြဲ စိတ်ချမ်းအေးစွာ။

မှန်တာပေါ့ ငါ့မှာ၊ ဒီနားစရာ ရှိပြီမို့၊
မင်းလေးရဲ့ ဘေးမှာ။

ကြီးမားတဲ့ ပင်စည်နဲ့အမြစ် ခံယူဖို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်၊
အကိုင်းအခက်၊ အရွက်တွေ ဝေဖြာလို့၊
မင်းလေးကို သစ်ရိပ်မိုးစေဖို့။

これからも
母の闘いは
続く

呆然とするときがあります
わたしは
そもそも
平和主義者なのに

だから

勝てなくてもいい
絶対に

負けない
だって

それが
「わたし」流

負けるな
わたし

祖国
家族

そして
子どもよ

母は
あなたのおかげで
いつも
安らかです

だって

居場所が
あるから

あなたの
となりに

いつまでも

太い幹と根を持つ
木になり

生い茂らせたい
枝と葉を

あなたに
木かげを

高校時代に、町の中で大規模な抗議活動、
 いわゆるデモがありました。
 高校生や大学生がたくさん列を成して街を歩き、
 政府への抗議を続けていました。
 たくさんの人が沿道に立っていました。
 そうして、叫ぶ群集を見つめて声をあげていました。
 私の高校の前の通りを、その列は通っていました。

こうした抗議活動は決まって、学生たちの前に、
 僧侶が並ぶことになっていました。
 制圧にきた軍も、彼らが先頭に立っていると、
 暴力行為や銃の発砲など絶対にしてこないからです。
 そんなふうによ束事のように思っていたから、
 やがて、
 銃を持った兵士たちがデモ隊を取り囲んでいくのですけれど、
 いつものように、終わるのだと思っていました。
 しかしこの日の午後は違っていました。

急に、
 行進の隊列へ向けて、

あるいは沿道で一緒に声をあげていた一般の人々へ向けて、
 加えて無関係の通行人も含めて、
 次から次へ銃を撃ち始めたのです。
 教室の窓まで硝煙の匂いが強くしました。
 銃声と叫び声が激しく聞こえてきました。
 ただ、聞こえ続けました。

みな頭を抑えて、その場にうずくまりました。
 ただ、恐しくて、床に吸い付くようにして、
 みんなで体を隠しました。
 震えました、ただただ、目を閉じました。

ただ、恐ろしかった。

この日の午後は違っていました。

やがて静かになり、
 気をつけて帰りなさいと先生に言われました。
 学校の外は赤い海だった。
 だって、あらゆる人々が撃たれていましたから。
 大量の若者たち、大人たち、子どもたち、
 そして僧侶たちも。

တို့များရဲ့ ကြယ်စင်ဦး (၅)

အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝ၊
 မြို့လယ်ဝယ် ကြီးမားစွာ၊ လူစုဝေးတယ်။

အများအခေါ်ဆန္ဒပြ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသား စုဝေးကြ။
 အထက်တန်းနဲ့ တက္ကသိုလ်၊ ပေါင်းစု တန်းစီသင်တန်း
 အစိုးရကို အော်ဟစ်ကြ၊ ရင်တွင်းက ဆန္ဒ။

မြောက်မြားစွာသော ပြည်သူတွေ၊

လမ်းဘေးရပ်ကာ ကြည့်ရှုနေ၊
 ထို့နောက်မှာ ကြည့်ရင်းက၊ ဝိုင်းဝန်းပြီးတော့ အော်ဟစ်ကြ။

အထက်တန်းကျောင်းရဲ့ ရှေ့လမ်းကြား၊ စီတန်းပြီးတော့ ဖြတ်ကာသွား
 ကြီးမားလာတဲ့ ဆန္ဒပွဲ၊ သံဃာတော်ပါ ဆင်လို့ နဲ့။

ထိမ်းချုပ်ဖို့ရာ တပ်သားလာ၊ လူအုပ်ရှေ့ ရပ်ကာ
 သေနတ်လွယ်သော်၊ အင်အားမသုံး
 ငြိမ်းချမ်းစွာနဲ့ ပြီးလို့ဆုံး။

ကတိစာချုပ် ထားရှိသယောင်၊ ငြိမ်းချမ်းအသွင်ဆောင်၊
 တားဆီးဝိုင်းကာ ထားသော်ငြား၊ သာမန်အလား ပြီးဆုံးသွား။

သို့သော်ငြားလည်း ထိုညနေ၊
 ပြောင်းလဲသွားခဲ့တယ်။

ရုတ်တစ်ရက် ပြောင်းလှည့်တာ၊ လူအုပ်ကြီးဆီပါ၊
 လမ်းဘေးနားက ပြည်သူအများ၊ အားလုံးပါပေါ့လား။

တစ်ယောက်ပြီးတော့ တစ်ယောက်ပါ၊ ကျည်ဆံမီးရွာကာ၊
 စာသင်ဆောင် ပြတင်းပေါက်၊ သေနတ်သံ ယမ်းငွေ့ရောက်။

ဆက်တိုက်ဆက်တိုက် ကြားရရုံသာ၊ အခြားမရှိပါ။
 အားလုံး အားလုံး ခေါင်းလေးဖုံး၊ မြေဝယ်ပြားပြားရှုံး။
 ပုကာဖျောက်ပါ ခန္ဓာရာ၊ ကြောက်လွန် လွန်းလို့ပါ၊
 မျက်လုံးနှစ်လုံး ပိတ်ကာထား၊ ကြောက်စိတ်ကတော့ ပြေမသွား။

[ထိုညနေက ပြောင်းလဲလွဲမှားခဲ့လေသည်]

အချိန်ခဏတာ ငြိမ်သွားကာ
 သတိထားလို့ ပြန်ဖို့ရာ
 ဆရာသမား မှာလိုကြား၊ ကျောင်းပြင်ပက သွေးများအကြား။

普段歩いている道に、

ごろごろ投げられていて、

その間を、湧き出すように。

流れていました。

赤色が。

この日の午後は違っていました。

真つ赤な水にたくさん体が浮かんでいました。

まるで一つずつを、
この世界のあらゆる何かを、
飛び越えるようにして、
家へ帰りました。

この日の午後は違っていました。

*

ある街で

起きた
昼下がりの

出来事

わたしは

いま
日本で暮らし

子どもを
懸命に育て

この記憶と
関わっています

先に

結論だけが
いつも

やっつけてきます

命は
奪われるために

あるのではない

「この日の午後は違っていました」

違っていた午後

許されるものではない

ရိုရိုသမျှ လူများလေ၊ အားလုံးထိမှန်နေ၊
များပြားလှတဲ့ လူငယ်များ၊ လူကြီးများပါမထား။

ကလေးသူငယ် သံဃာတော်၊ အားလုံးထိမှန်ထားသနော်။

အမြဲတမ်း လျှောက်တဲ့ ကျောင်းလမ်းဝယ်
ဟိုမှာ တုံးလုံး၊ ဒီမှာလဲ၊ စီးထွက်နေတဲ့၊ သွေးရည်ထဲ။

ထိုရက်ညနေ အမှန်ပင်၊ ပြောင်းလဲသွားခဲ့စဉ်၊
သွေးပင်လယ်မှ ပြည်သူများ၊
ပေါလောပေါ်၍ ကစဉ့်ကလျား။

ဤကမ္ဘာပေါ်က ရိုတဲ့အရာ၊ အားလုံးကျော်လွှားကာ
လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားသွား၊ အိမ်ပြန်မိလေသလား။

ထိုနေ့ညနေ ပြောင်းလဲခဲ့တယ်။

တစ်ခုသော မြို့လယ်ဝယ်၊ တို့တိုင်းပြည် နေ့လယ်ခင်းမှာ ဖြစ်ခဲ့ပေတယ်။

ရင်သွေးငယ် ပျိုးထောင်းရင်းဖြင့်၊ ငါလည်းလေ ခုအခါ၊ ဂျပန်ပြည်မှာ။

နိဂုံးချုပ်က အရင်လာ၊ အသက်ဆိုတာ လူယူမရ၊
သို့သော်ပေ ထိုညနေ၊ ပြောင်းလဲခဲ့သလေ။

လွဲမှားသွားတဲ့ ထိုညနေ၊ ခွင်လွှတ်စေဖို့ လမ်းမရှိပေ။

တို့များရဲ့ ကြယ်စင်ဦး (၆)

မေ့ရင်ခွင် နွေးထွေးတဲ့ ရောင်ခြည်လေး၊ ကိန်းဝပ်ခဲ့ပေ။
မင်းလေးကို ရင်ဝယ်ပိုက်၊ ဝမ်းဗိုက်ထဲ ထို့ရောင်ခြည်၊ ကိန်းဝပ်ခဲ့၏။

ဂျပန်ပြည်မှာ အဆင်မပြေလေတိုင်း၊
ဝမ်းဗိုက်ကလေး ပွတ်ရင်းနဲ့၊ ဆုတောင်းခဲ့မိတယ်။

အဲသည်အခါကစလို့
ငါ့မှာ တွေဝေမှု အလျဉ်းမရှိ
မိမိဘဝလမ်း၊ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်း၊
လျှောက်လှမ်းပါတော့မယ်။

မင်းဟာငါ့ရဲ့ ဂုဏ်ယူစရာပါ။
မင်းဟာငါ့ရဲ့ ကြင်နာမှုပေါ့။
မင်းဟာငါ့ရဲ့ လက်ရုံးနှစ်ဖက်၊
မင်းဟာငါ့ရဲ့ ဘဝပါ။

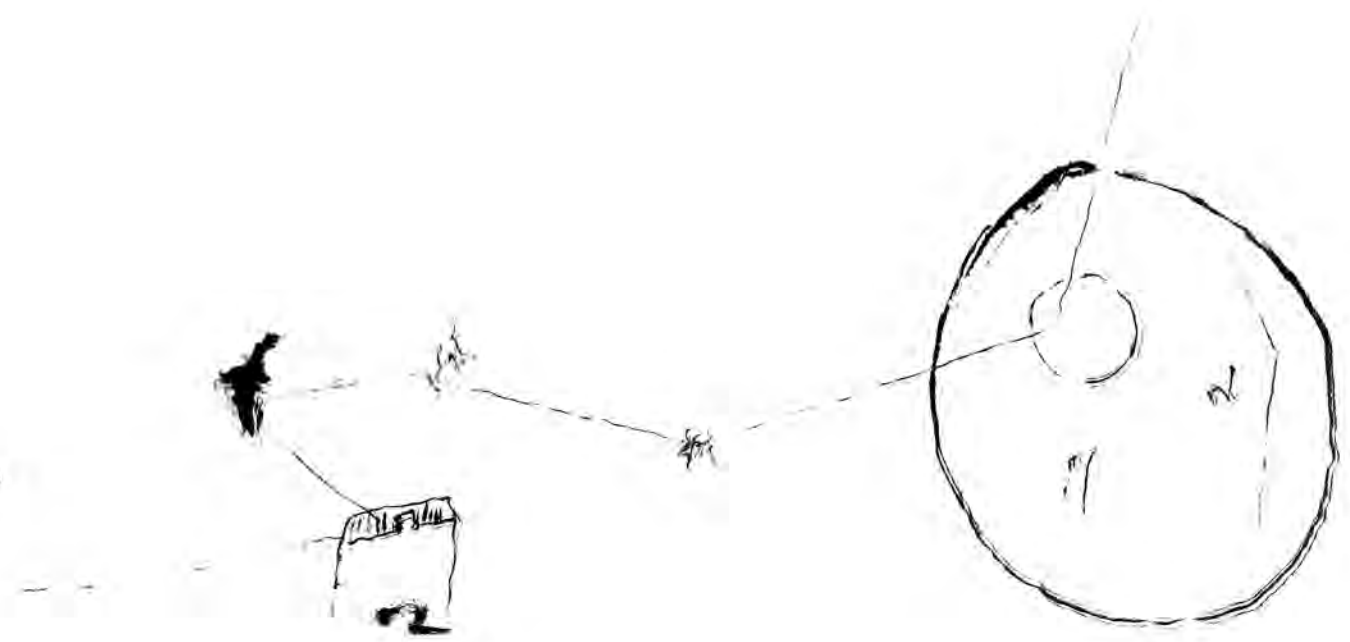
မင်းဟာငါ့ရဲ့ အလုံးစုံပါ။
မင်းဟာငါ့ရဲ့ အစားထိုးမရသော အစိတ်အပိုင်းပါ။
မင်းဟာငါ့ရဲ့ စကားစု၊
မင်းဟာငါ့ရဲ့ သီဆိုနေကြ ပျော်ရွှင်မှုတေးသွားပါ။

မင်းဟာငါ့ကို ပျော့ပျောင်းစေတယ်။
မင်းဟာငါ့ကို မာကျောစေတယ်။
မင်းဟာငါ့ရဲ့ အားအင်ဖြစ်သလို၊
မင်းဟာငါ့ရဲ့ အားနည်းချက်ပဲ။

မင်းဟာငါ့ရဲ့ မိခင်တိုင်းပြည်၊
မင်းဟာငါ့ရဲ့ ဘဝခရီးအစ၊
မင်းဟာငါ့ကို ကုသအနားယူစေတယ်။
မင်းဟာငါ့ရဲ့ သေးငယ်သော အခန်းငယ်ကလေးပင် ဖြစ်ပေတယ်။

မင်းဟာငါ့ရဲ့ လမ်းပြမြေပုံ၊
မင်းဟာငါ့ရဲ့ သံစုံတီးဝိုင်း၊
မင်းဟာငါ့ရဲ့ အောင်မြင်မှု၊
မင်းဟာငါ့ရဲ့ အလုံးစုံသောအဖြေပေါ့။

ငါဟာ မင်းရဲ့ဘာလဲ၊
ငါဟာ မင်းရဲ့မေမေပဲ။

一番星よ

6

「お母さんのおなかに あたたかい
光が入ったよ」
あなたを
授かったとき
お腹に 確かに
光が宿った
日本で暮らしていて
困ったことがあると
お腹をさすりながら
祈った
お母さんを
守ってください
どうか
それから
わたしは迷わなかった
道はまっすぐでした
あなたはわたしの誇りです
あなたはわたしの優しさです
あなたはわたしの両腕です
あなたはわたしの人生です
あなたはわたしの大いなるすべてです
あなたはわたしのかけがえのない一部です
あなたはわたしの大好きなフレーズです
あなたは嬉しい時に口ずさむメロディです
あなたはわたしのもろさです
あなたはわたしの硬さです
あなたはわたしの強がりです
あなたはわたしの弱みです
あなたはわたしの祖国です
あなたはわたしの旅の始まり
あなたはわたしのホスピタルです
あなたはわたしの小さな部屋です
あなたはわたしの地図です
あなたはわたしの交響楽です
あなたはわたしのホームランです
あなたはわたしの答案です

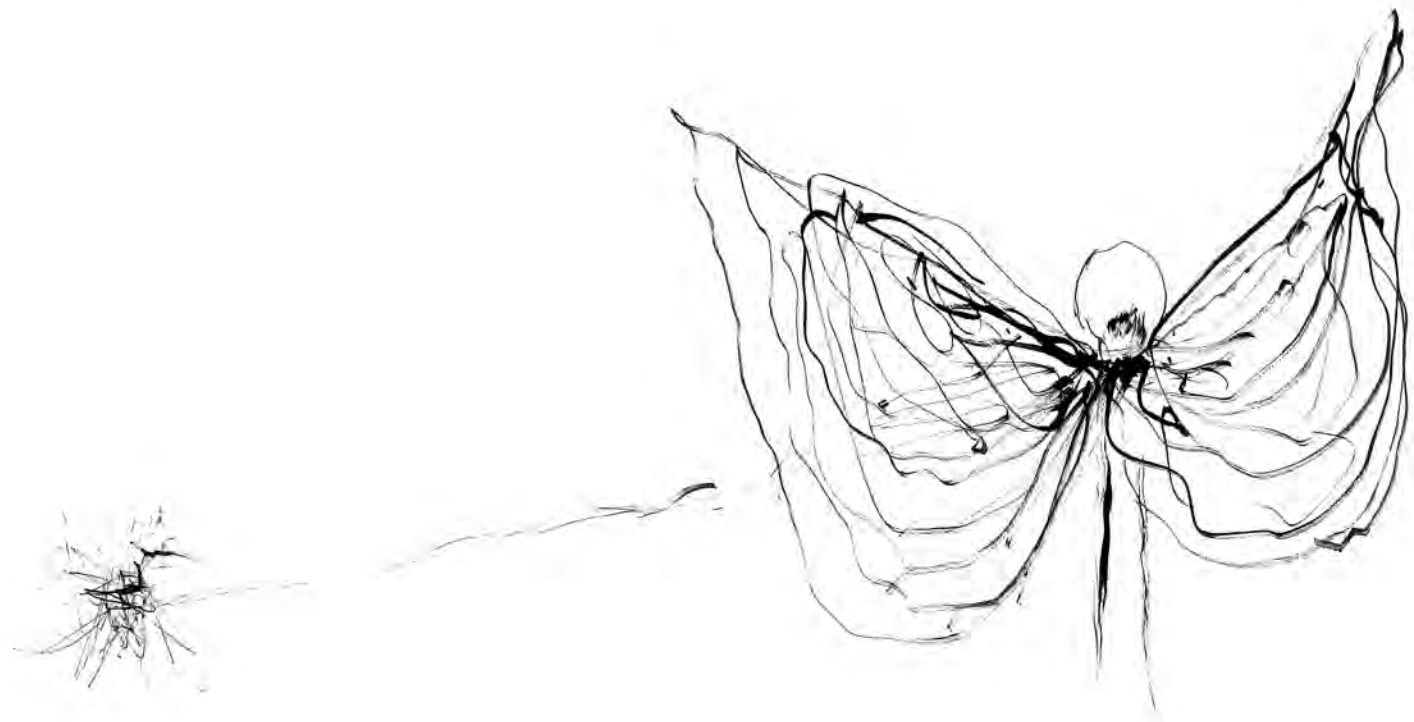
မင်းဟာ ငါ့အတွက်ဘာလဲ။
မင်းဟာ ငါ့အတွက်ရောင်ခြည်ပဲ။

သိစမ်းစေလိုသည် ဂျပန်လူငယ် အပေါင်းသို့
သင်နှင့် သက်တူရွယ်တူ လူငယ်တွေက
သေနတ်ပြောင်းကို ကိုင်ရုံမှတစ်ပါး၊
ရွေးချယ်ရန် လမ်းမရှိ၊ နေ့စဉ်အသက်ဆက်နေရပါ၏။

သင်ရော၊ လူငယ်တွေရော၊
အားလုံးသော မိခင်များအတွက်
မလွဲမသွေ ရာသက်ပန် ထာဝရ အလင်းရောင် ရှိရပေမဲ့
မကြာခဏ ကြားဖူးတယ်၊ အဲသည့်စကား နားခါးတယ်။

အဖြေမရှိသော အဖြေပါ၊
လွဲချော်နေသကဲ့။
ပြောရရင် ထိုစာသား၊ အဖြေဆိုတာ မရှိပါလား။

သင်ကဘာလဲ မေးကြည့်အဖြေ၊
သင်ဟာ မေမေ့ ရောင်ခြည်ပဲ။

母の光
あなたは
あなたは何

*

答えは無い

そこに

そもそも

おかしい

答えがないことが答えだと

耳にする
このせりふ
わたしは嫌いです

良く

永遠の
光であるはずなのに

あなたも
若者も

毎日を生きている

銃を持つしかない
あなたと同じ年齢の青年が

知ってください
日本の若者よ

*

あなたはわたしの光

あなたは何

わたしはあなたの母親です
わたしはあなたの何

東京の空のした
 わたしは生きる
 支援金を集める
 食糧を集める
 物資を集める
 ミャンマーへ運ぶ
 命がけで届ける
 子育てをしながら
 集める
 届ける
 大変だとは思わない
 それは生きること
 祖国の人々が
 システム不全の
 社会を生きているから
 集めて
 届ける
 全力を注ぐこと
 命がけで
 理由は簡単です
 祖国に

支援金と
 食糧と
 物資が
 足りない
 東京の空
 わたしは
 子どもと手をつなぎながら
 お願いします
 足りないのです
 昨日も
 今日も
 明日も
 東京の空のした
 わたしたちは
 背負って
 背負われて
 街頭で
 話りたいのです
 足りない
 何が
 足りない
 支援金
 食糧
 物資
 でも

တို့များရဲ့ ကြယ်စင်ဦး (၇)

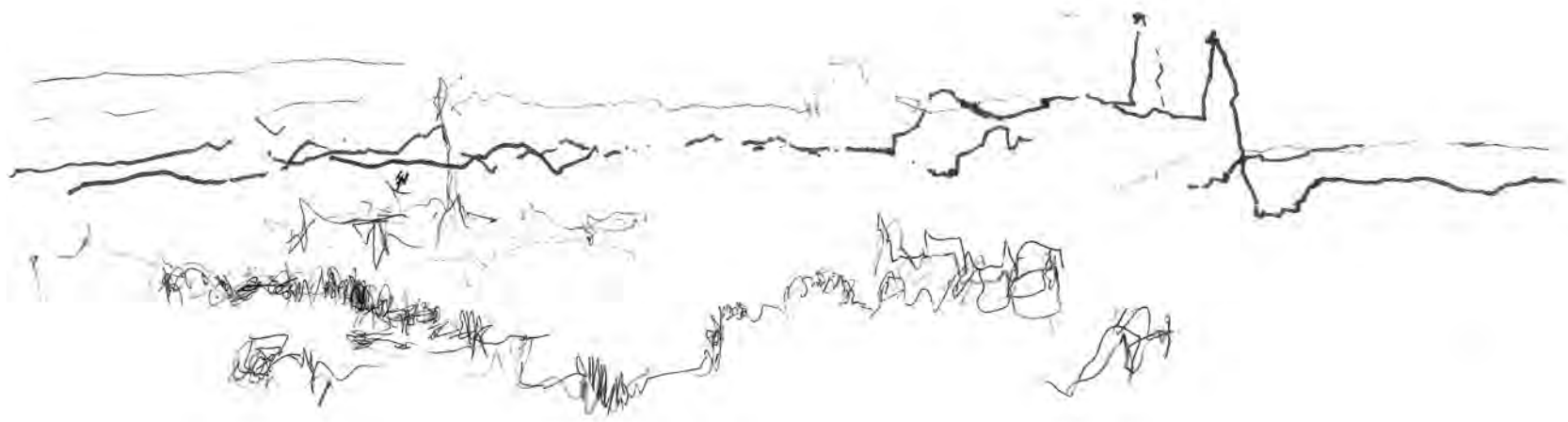
မြို့တိုကျိုကောင်းကင်အောက်၊
 ငါလည်းလေ တိုက်ပွဲဝင်ဆဲ။

ငွေအသပြာ စုစည်းကာ၊ စားစရာအပါ၊
 သိုလှောင်ထားတဲ့ ပစ္စည်းများ၊ ပို့ဆောင်မယ်လို့ အဓိဋ္ဌာန်ထား။
 သက်ကိုစွန့်၍ ပို့ဆောင်မည်၊ များပြည်သူဆီ၊
 ကောင်းကင်ပြာ တိုက်ပွဲ၊ ငါလည်းတိုက်ပွဲ ဝင်နေဆဲ။

တို့ပြည်သားများ သက်ဆက်ရန်၊ ရင်သွေးငယ် ပြုစုရင်၊
 စုမယ်ပိုမယ် ပန်းတယ်မငြင်း။

တို့တိုင်းပြည် ပြည်သားများ၊ လွဲမှားတဲ့ စနစ်အကြား၊
 သက်ရှင်လှုပ်ရှား။
 စုမယ်၊ ပိုမယ်၊ ရှိတဲ့အားအင် စုစည်းလို့၊
 သက်စွန့်လုပ်မယ်။

အဖြေက လွယ်ပါတယ်
 တို့တိုင်းပြည် ပြည်တွင်းဝယ်၊
 ပိုက်ဆံ၊ စားစရာ၊ ပစ္စည်းများ
 မပြည့်စုံတာ တို့သိထား။

ある国の若者は
指示を待って大金を受け取るために街角に立って
ある国の若者は
漁をするために船でカムチャツカ海へ向かって
ある国の若者は
母の手を引いて丘の上へ
ある国の若者は
ある国の若者へ長文のダイレクトメールをして
星と共に
昨日を
今日を
明日を
黙然と
眠ろうとしている
若者よ
この時代を
どう生きる
この世界を
きみの
気持ち
本当の
考えを知りたい
都会の空に
呼びかけます
支援金を

မြို့တို့ကျိုကောင်းကင်အောက်
ရင်သွေးငယ် ကျောပိုးရင်း၊ ဆုတောင်းမိတယ်။

မလုံလောက်သေးပါ။
မနေ့ကရော၊ ဒီနေ့ရော၊ နောက်တစ်ရက်ရောပေါ့။

တိုကျိုမြို့၊ ကောင်းကင်အောက်ဝယ်၊
ငါတို့ဟာ ဝန်ကိုထမ်း၊ ထမ်းပြီးရင်း ထမ်းပေါ့ကွယ်။

မြို့လယ်ခေါင်မှာ ပြောပြချင်ရဲ့၊
ဘာတွေလိုအပ်နေသလဲလို့။

လိုအပ်ဆဲပါ
ပိုက်ဆံ၊ စားစရာ၊ ပစ္စည်းများ

သို့သော် ပိုပြီး
လိုအပ်သောအရာ ရှိပါတယ်။

ဖြေကြားပေးပါလား။
သင့်ဆီက အဖြေလိုချင်ပါတယ်။

ဤခေတ်ကာလကို

ဘယ်လို သက်ရှင်လှုပ်ရှားမလဲ။
ဘယ်လို လက်ခံမလဲ၊ ဒီလောကကြီးကို။

သင့်ခံယူမှုကို အရှိကို အရှိအတိုင်း၊
စိတ်ထဲရှိသမျှ၊ အခုတစ်ခဏအတွင်း

တိုင်းပြည်တစ်ခုက လူငယ်တစ်စု၊
စမတ်ဖုန်းနဲ့ ဂိမ်းကစားနေ။

တခြားတစ်နေရာက လူငယ်တချို့က
အပြစ်မဲ့သူကို သေနတ်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်လို့၊

တစ်နေရာကတိုင်းပြည်ဝယ်၊ လူငယ်တွေက
ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ သင်္ချာပုစ္ဆာရဲ့ အဖြေရှာနေကြပေတယ်။

တိုင်းပြည်တစ်ခုမှာ လူငယ်တွေ၊ တစ်လလုံး အိမ်မပြန်ပဲ၊
အလုပ်လုပ်နေကြပါတယ်။

တချို့တိုင်းပြည်လေးမှာ၊ လူငယ်တွေဟာ၊
လမ်းဘေးမီးတိုင်အောက်၊ ပညာရှာ စာဖတ်ရချိန်

တစ်ခုသော တိုင်းပြည်မှာ ငွေရရှိဖို့၊ လူငယ်တွေ အမိန့်နာခံရင်း၊
လမ်းဘေးမှာ ရပ်နေရပါတယ်။

တစ်ခုသောတိုင်းပြည်မှာ
လူငယ်တွေဟာ ငါးရှာထွက်ဖို့ ပင်လယ်ပြင်ကို ဦးတည်ခိုက်၊

တစ်ချို့သော တိုင်းပြည်က လူငယ်လေးတွေက၊
အမေ့လက်ကိုတွဲလို့ တောင်ကုန်းလေးပေါ်သို့ တက်လှမ်းနေကြလေရဲ့။

တိုင်းပြည်တစ်ခုမှတော့ စာအရှည်ကြီးရေးနေတဲ့ လူငယ်တွေ။

もつと
足りない
ものがある
答えが欲しい
あなたは
この時代を
どう生きる
どう受けとめる
この世界を
あなたの
気持ちを
本当の
考えを
いま
こうしているうちにも
ある国の若者は
スマートフォンでゲームをし続け
ある国の若者は
銃で罪のない人々を脅して
ある国の若者は
複雑な数式を解き終えて
ある国の若者は
一か月も帰らずに働きつづけ
ある国の若者は
公衆便所の電気の灯りで試験の勉強をして

食糧を
物資を
命の答えを
求めます
赤く燃える
空のした
手をつないで
つながれて

ကြယ်ပွင့်လေးနဲ့ အတူတူ၊
မနေ့က၊ ဒီကနေ့နဲ့ နောက်တစ်ရက်ကို၊
နှုတ်ဆိတ်လို့ အိပ်ပျော်ဖို့ လုပ်နေကြတယ်။

အို
လူငယ်တို့ရေ
ဤခေတ်ကာလကို
ဘယ်လို သက်ရှင်လှုပ်ရှားကြလဲ။

သင့်ခဲယူမှု အရှိကို၊ အရှိအတိုင်းသိချင်လို့။
ကောင်းကင်အောက်မှ မြို့လယ်အကြား၊ အော်ဟစ်ခေါ် ပြီး မေးလို့ထွား။

ငွေအသပြုနဲ့ စားစရာ၊ အသုံးအဆောင်အပါ
အသက်တစ်ချောင်းရဲ့ အဖြေအတွက်၊
သိပါရစေ၊ တောင်းဆိုလျက်။

နီရဲ့တောက်၍၊ ကောင်းကင်အောက်၊
ဝန်ကိုထမ်းရင်း၊ ထမ်းနေရင်း၊
ရင်သွေးနဲ့ အတူ၊ ရင်ဆိုင်ကြဖို့၊ နှလုံးမှု။

一日の仕事をや
り終えて
迎えに行く

あなたは
わたしを見つけて
急いで
この胸に
飛び込んでくる
小さな
大きな
力で

燃えあがるように
はばたくように
つむぐように
かなでるように

これは
火だ
命だ

わたしは
夢中で
抱きしめる

この瞬間の為に
今日を
働いているから
生きているから

ああ
わたしの
星よ
消えない
炎よ

いつまでも
この胸に
大空に

တို့များရဲ့ ကြယ်စင်ဦး (၈)

တစ်နေ့တာ လုပ်ငန်းခွင်၊ ကုန်စင်ပြီးလို့ သွားကြိုရင်၊

မင်းလေးက ငါ့ကိုမြင်
မေ့ရင်ခွင် လျင်စွာပြေးလို့၊
ခုန်ပေါက်ကာဝင်။

သေးငယ်သော်လည်း
ကြီးမားတဲ့ အားအင်သွင်ပြင်၊
တောက်လောင်ကျွမ်းသလို၊

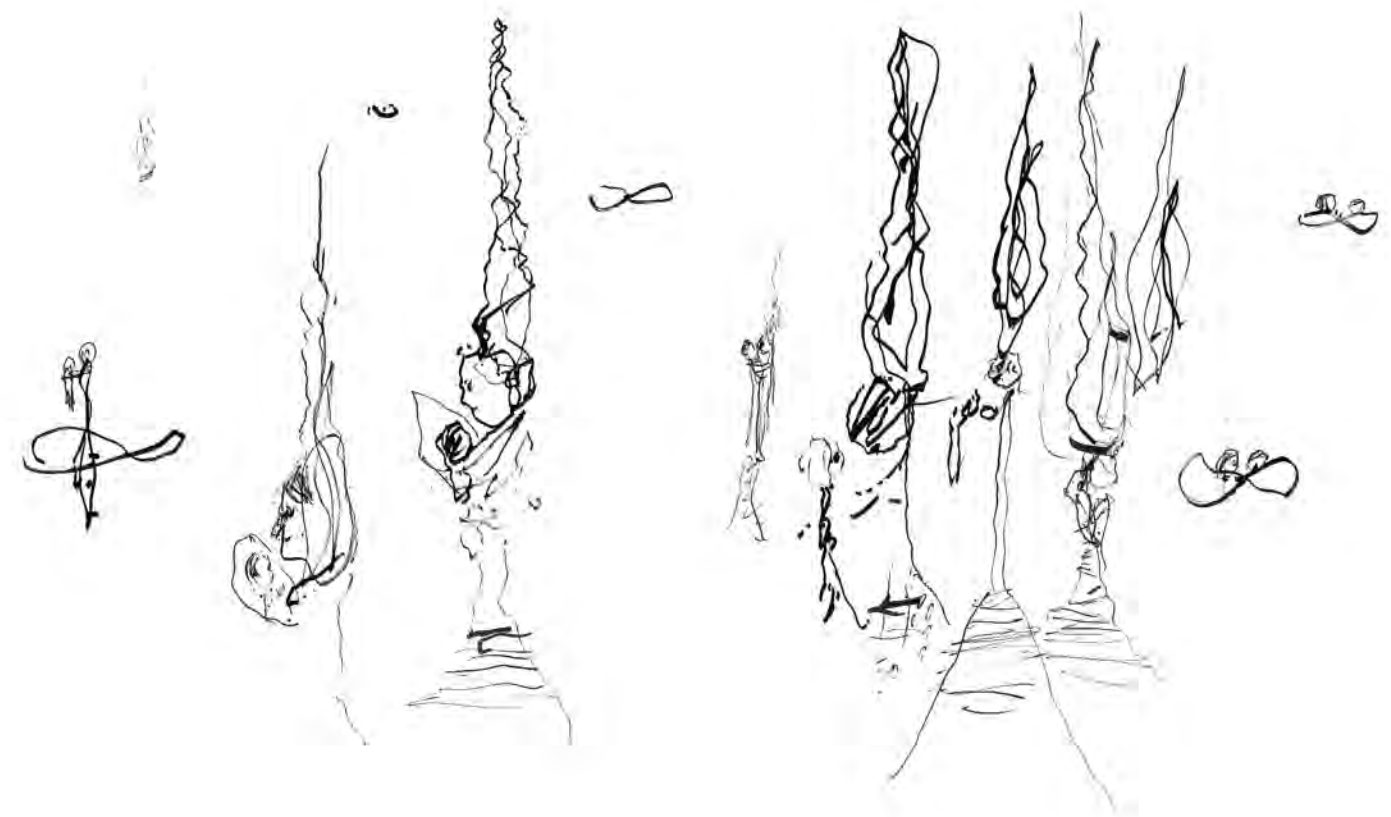
ကောင်းကင်ပျံသကဲ့သို့၊
သံယောဇဉ် ကြိုးမျှင်အလား၊
တေးဂီတသဖွယ်။

ဒါဟာမီးပဲ၊ အသက်ပေါ့။
တစူးတစိုက် ထွေးပိုက်လိုက်မိတယ်။

ဒီတဒဂံအတွက်၊ ဒီနေ့လည်း
အလုပ်လုပ်ရင်း၊ အသက်ရှင်နေခဲ့တယ်။

အို
မေမေ့ကြယ်ပွင့်ကလေး၊
ပျောက်ပျက်မသွားပါနဲ့၊ မငြိမ်းလိုက်လေနဲ့
မီးတောက်ငယ်။

အစဉ်အမြဲ ဤရင်ခွင်ထဲ၊
မိုးကောင်းကင်အောက်။

にわの木に かわいいつぼみがなったよ
 小さい小さいのちだよ
 水そうに きらきらたまごがあったよ
 小さい小さいのちだよ
 お母さんのおなかに あたたかい
 光がはいったよ
 小さい小さいのちだよ
 それも みんな
 大きい大きいのちだよ

Life

Miu Kimura
(1st grader at Okaido Primary School in Ishinomaki)

On the tree in the garden cute buds have come up
 They're tiny, tiny lives
 In the water tank I found eggs twinkling
 They're tiny, tiny lives

Into my mother's tummy, a warm
 light came
 It is a tiny, tiny life

They're all
 great, great lives

အသက်

ကဗျာရေးစပ်သူ

ခြံထဲက သစ်ပင်မှာ
 ချစ်ဖွယ်ရာ ဖူးပွင့်လေး တိုးထွက်လို့လာ၊
 သေးငယ်တဲ့ သေးငယ်တဲ့ အသက်ကလေးပါ။

ရေလောင်းပေးလို့ ဖူးပွင့်လာ
 သေးငယ်လှတဲ့ အသက်ကလေးပါ။
 မှေ့ဝမ်းထဲမှာ တိုးလိုဟွား၊ ရောင်ခြည်ဦးကလေးများ။

သေးကွေးလှတဲ့ အသက်ကလေးဟာ၊ အားလုံးအတူတူပါ။
 သေးငယ်သော် သေးငယ်လည်း၊ အသက်ကလေးပဲ။

လက်ထဲက ငွေပင်လယ်နဲ့ ရွှေကြယ်များ
ရိရောအိချို ဝဂို

THE FIRST STAR

てのなかの海と星

愛しい 子どもよ

朝には たくさんの支度があり めまぐるしい
それでいて 一日の始まりは やさしく
おおきな 手のひらに
いつも 守られているのです

それは あなたを 子どもに
わたしを 母親にしてくれるのです

夜には あなたを強く抱く

わたしの胸のなかの

おおきなものに

顔を埋めて 一日の終わりをあなたは眠る

わたしは あなたに

星や 月や 川や 山や 大地の美しさを

髪を撫でながら

この手のなかで教えたいのです

*

抱きしめた

やわらかな

手足のなか

強い芯が

芽がある どうか

育ってください

やがて

根を深くして

幹や枝を強くして

葉を広げて

大きな木に

髪を撫でて

祈ります

လက်ထဲက ငွေပင်လယ်နဲ့ ရွှေကြယ်များ
ရီရောအိချို ဝဂို (၁)

ချစ်လှစွာသော ရင်သွေးငယ်သို့
နံနက်ခင်းမှာ လုပ်စရာ၊
မျက်စိတောင် လည်ပါ၏၊
ကြီးမားလှတဲ့ လက်ဖဝါးဟာ
ဘာကြောင့်လဲတော့ မမေးနဲ့ကလေး၊
ညဘက်ကာလ မေ့ရင်ခွင့်၊
မင်းမျက်နှာ ရင်ဝယ်ကပ်၊
ရွှေလမင်းနဲ့ ကြယ်ဖြူစင်၊
မင်းကေသာ ပွတ်ကာပေး၊
ဖက်ထားတဲ့ မြေဖဝါးနုဆီမှ
အားအင်အပြည့်နဲ့ ပျိုးထောင်မယ်၊
ကိုင်းခက်တွေ ဖြာဖြာဝေပြီး
ဆံကေသာ ပွတ်သပ်ရင်းမှာ၊

တစ်ခုပြီးတော့ တစ်ခုပါ။
ကြင်နာမှုအတိ။
အမြဲစောင့်ရှောက်မှာ။
မင်းရဲ့ မေမေ ဖြစ်လိုလေး။
တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဖက်ထားစဉ်၊
တစ်နေ့တာတော့ ပြီးပြီမှတ်။
တောတောင် မြစ်ရေပြင်။
သူတို့အလှ စာဖွဲ့ရေး။
ခွန်အားအရင်းအမြစ် သိလိုက်တယ်
ရေသောက်မြစ် နက်ရှိုင်းဝင်လို
နောက်ဆုံးတော့ သစ်ပင်ကြီး။
ဆုတောင်းမိခြင်း။

လက်ထဲက ငွေပင်လယ်နဲ့ ရွှေကြယ်များ
ရီရောအိချို ဝဂို (၂)

ရင်သွေးငယ်ရေ

မင်းကလေး သန္ဓေသိလိုက်ခိုက်၊ လေပြေကလေးက တိုက်၊
ဆိတ်ငြိမ်လွန်းတဲ့ ချောက်ကမ်းပါးဝယ်၊ ရပ်နေသလိုပဲကွယ်၊

ရင်ဝယ်ပိုက်ရ ကိုယ့်ရင်သွေး၊ ရင်သွေးဆိုသော အသက်ကလေး၊
ဤရွှေဤမျှ အားကောင်းသည့်၊ ကိုယ်မှာနှလုံး ပိုလာ၏။

ငြိမ်သက်နေသော တောစခန်း
ငေးနေရင်းမှ ရေးရေးပေါ်၊ ဒီလို အဖြစ်မျိုး ရှိသနော်။
ဦးတည်ရာဆီ နေခြည်ထွေး၊ လေပြည်လေညင်း တိုက်ခတ်အေး။
လမ်းဖြောင့် တည်တည်ကြည့်လိုကွယ်၊ တို့များဆက်လျှောက်မယ်။

てのなかの海と星
2

子どもよ

はじめて
あなたの命を
感じたとき

ふと 風が吹いて
しずかな 小高い丘に
立っている気がしました

授かること
身ごもること

こんなに
命は強いのだということ

一つの鼓動が聞こえるということ
わたしの心臓の音とは

また別の一つが
こんなにも

あるのだということ

静かな森を
眺めて
立っている気がしました

そこへ向かう

朝陽に照らされた

真つすぐな道を

見つめて

風に吹かれて

子どもよ
わたしたちの 小さな舟に
押し寄せる波は 時に荒々しい
生きること 働くこと 学ぶこと

自由に 漕ぎ出したいけれど
言葉の壁・ビザの期限・賃金の安さ・教育費への不安…
日本で暮らすことは 簡単じゃない
クーデター・政治への不安・徴兵の恐れ・経済と医療の危機…
祖国で暮らすことも 簡単じゃない

大きな波が押し寄せては 返していく

潮と 風と 雲と 空を見つめる

しかし 荒波を抜け出すことはできるはず
青い海の道は 必ずあることを 信じている

たった一人で 舟を漕ぐ力はとても弱い
出会った仲間たちと もっと
大きな舟に乗り 漕ぎ出そう
明日という岸辺へ

泣きたいときは 泣けばいい
疲れたときは 休めばいい
誰かが 必ず 糧を握ってくれるから

世界はすぐに変えられなくても
まずは目の前の何かを変えてみたい
うねる潮の流れを乗りこえたい
漕ぎ出す棒を 強く握って

子どもよ
あなたの笑顔があれば
母は はるかかなたまで
漕ぎ出せる

လက်ထဲက ငွေပင်လယ်နဲ့ ရွှေကြယ်များ
ရီရောအိချို ဝဂို (၃)

ရင်သွေးငယ်ရေ
တိုစီးလာတဲ့ လှေငယ်ဆီ၊
ရံဖန်ရံခါ ပြင်းထန်၏။
သက်ရှင်လှုပ်ရှား ပညာရေ။
စကား၊ ဗီဇာ၊ နည်းလစာ
ပညာစရိတ်ပါ ထည့်ကာလောင်း၊
ဂျပန်ပြည် ဘဝအရေး၊
မွေးရပ်မြေကို ကြည့်ပြန်သော်၊
အာဇာနည်မိမိတို့ နိုင်ငံရေး၊
အတင်းဆင့်ခေါ် စစ်သည်တော်၊
စီးပွားအရေးနဲ့ကျန်းမာရေး၊
ကြီးမားလှတဲ့ ရေလှိုင်းအော်၊
လှိုင်းလေ တိမ်သာ၊ ကောင်းကင်များ၊
မုန်တိုင်းတွင်းမှ ထိုးဖောက်စရာ၊
ပြာကြည်လင် ပင်လယ်လမ်း၊
မနက်ဖြန်ဆိုသော၊ ပင်လယ်ကမ်း၊
တစ်ဦးတည်းလှော်တဲ့ လှေငယ်ရယ်၊
ကြိုဆိုလာ ဘဝတူများ၊
ငိုချင်လာရင်၊
ပင်ပန်းလာလည်း။

တစ်ယောက်ယောက်တော့၊
လောကကြီးတော့ မပြောင်းလဲနိုင်၊
ကိုယ်နိုင်ရာ ကိုယ်ဝန်ထမ်း၊
ဝဲဂယက်မှ ရုံးထွက်ချင်၊
အားစိုက်ကာ လှော်ဖို့အရေး၊
ရင်သွေးငယ်ရေ
မင်းမျက်နှာသာ မြင်ရရင်၊
မွေးမေမေ လှော်ကာခတ်
ရိုက်ခတ်လှတဲ့ ရေလှိုင်းသည်
အန္တရာယ်လည်း ရှိ။
လွတ်လပ်ခွင့်က သေး။
အချုပ်ချယ်များပါ။
စိုးရိမ်စိတ်များပေါင်း။
တစ်ကယ်တမ်းတော့ မလွယ်သလေး။
ကြောက်စရာများပေါ့။
တစ်ချက်ကလေးမှ စိတ်မအေး။
ထပ်ကြောက်နေသနော်၊
တစ်ချက်ကလေးမှ ရတက်မအေး။
ကြံကြံအားတင်းခံ။

ငေးမော့အားအင်ပွား။
ရိုကိုရိုလာမှာ၊
ယုံကြည်ရင်းဖြင့် တို့ရှေ့လှမ်း။
အားအင် သေးလှတယ်။
ပေါင်းစုစည်းလို့ လှေစီးသွား။
ငိုလိုက်ပါ။
နားလိုက်တော့။
လှော်ပေမပေါ့။
ကိုယ့်ရှေ့ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်၊
ပြောင်းလို့ကြည့်မယ်မှန်း။
လှော်တက် ခွန်အားပြင်၊
တက်ရေးပြင်မယ်မနေ။
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းအပြင်။
မမော့ဘူးလို့မှတ်။

子どもよ
 やがて空が 明るくなり わたしたちの
 朝がやって来ます わたしは
 二つの国を 想っている どちらも
 山や 谷や 街や 雲が 朝陽に 照らされ
 風は 空を洗うようにして 吹き渡る

子どもよ いつも誇りを胸に
 あなたの 肉と骨と血には
 わたしや わたしの父や母や 親族を育てた
 一つの大地が広がっているのです

そこに 木が立っています
 一つもゆるがない 凜とした姿で
 それは 子どもよ

あなたなのだ気づいた
 生きようとすする命の姿だ

むかし 日本に来てから 何度も 泣きながら
 死んでしまいたいと 思ったこともあった

いまは 違う 絶対に
 なぜ？ あなたが産まれたから

わたしは 一人の母親だから

悲しみ・悔しさ・憤り・日本・ミャンマー・世界
 辛い時代が いつか変わることを信じて
 涙の粒は はるか 地平線へと 残しておこう
 必ず 拾いあげてくれる人があるから

子どもよ 一日の始まりに
 わたしはあなたに
 燃えあがるような
 ひと粒の種を渡したい

決意の
 夜明けだ

လက်ထဲက ငွေပင်လယ်နဲ့ ရွှေကြယ်များ
 ရီရောအိချို ဝဂို (၄)

ရင်သွေးငယ်သို့	ရှင်သန်မယ် စိတ်ဆုံးဖြတ်၊ ရှေးယခင် ဂျပန်ရောက်ကာစ၊ သေဖိုရယ် ဖန်ခါတွေးမိ။ ခုများတော့ ပြောင်းလဲပြီ၊ ဘာကြောင့်ကွယ်၊ လာမမေးနဲ့ မင်းရှိလို့လေ။ ငါဟာလေ မင်းအတွက်တော့ မလွဲမသွေ ဝမ်းနည်းမချင့်ရ ဒေါသလွှမ်း။ ဆင်းရဲဒုက္ခ သောကတွေ၊ ယုံကြည်ကာ၊ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း။	တစ်ယောက်တည်း၊ တစ်မိလေသာ။ တစ်ယောက်တော့ ရှိပေမပေါ့ ဂျပန်မြန်မာနဲ့ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း။ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပျောက်ပြယ်မပေ မျက်ရည်စက်များ၊ ထားခဲ့စမ်း။
မိုးသောက်လို့ တို့များမနက်	ငါတိုင်းပြည် နှစ်ခုဆီသို့ တောတောင် မြို့ဝယ် လေပြည်ညှင်းက	မွေးမေမေ မင်းဆီသို့ မျိုးစေ့ချလိုက်ချင်သေး။ မိုးသောက်ရောင်နီဦး။
အစဉ်မြဲ ဂုဏ်ယူလို့ မွေးမေမေ မိနဲ့ဘ၊ တစ်ခုသောကြာကမ္ဘာ၊ အဲ့သည်မှာ ပေါက်နေတဲ့ ဘယ်သောခါ အဲ့ခါလေ မင်းလေးပေါ့၊ မင်းလေးရယ်လို့	ရင်သွေးငယ်ရေ	ရင်သွေးငယ်ရေ တစ်နေ့တာ စလိုက်ပါက အားအင်တွေပြည့်စေဖို့ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါတဲ့

လက်ထဲက ငွေပင်လယ်နဲ့ ရွှေကြယ်များ
ရီရောအိချီ ဝဂို (၅)

တို့ကျိုမြို့ လမ်းတစ်လျှောက်၊
မြို့တော်မှာ တူယှဉ်တွဲ၊
ဒီတိုင်းပြည် ခြေချစ၊
ရယ်မောပြောဆို တိုင်ပင်ချင်၊
လက်ထဲငွေပင်လယ် ကျွန်မဟာ၊
ကာလအချိုး ကိုယ်လိုမျိုး၊
အချင်းချင်းရိုင်းပင်းကူညီကာ၊
ရောင်နီလာ ကြည်လင်မြို့။

ပေါ့ပါဘိ သစ်ရိပ်ပင်။
ကျွန်းမှိုကိုင်းမှို ရှိနေပြီ။
ယုံကြည်သူနှင့် ဝေးကွာလှ။
စကားကလည်း အရာမထင်။
တစ်ပင်တည်းသော သစ်ပင်ပါ။
မျိုးတူပင်များတိုး။
သစ်ကြားနေရောင်ဖြာ၊
စိတ်ထဲ အရုဏ်ဦး။

ကျေးဇူးတင်မိအခါခါ၊
ဂျပန်ပြည်က ဘဝကြမ်း၊
တောအုပ်ငယ်ထဲ တို့ရှိ၏။
သစ်ပင်ကြားကနေခြည်ဖြာ၊
ကော်စီတစ်ကျိုက် မော့ကာသောက်၊
မင်းမျက်နှာ ကြည်လင်မလာ။

မိတ်ဆွေပေါင်းသဟာ။
ရှိသေးသော်လည်း၊ စိတ်မပင်ပန်း။
ကျေးဇူးတင်ပါဘိ။
ရင်သွေးလေးနဲ့ ပျော်ရွှင်စွာ။
မေ့မေ့အမော ပြေကာပျောက်။
အခြားဘာမှ မလိုလား။

東京の街並みには
樹木が多い
こんな
大きな街なのに
木も人も
立っている
支え合っている
この国に来て
初めは
話をしたり
笑い合ったり できる人が
頼ることのできる人がいなかった
言葉の壁は大きかった
お金は底をついた
わたし 一人ぼっちの木だった
やがて 一緒に
立ってくれる人が 少しずつ
木は 木と 木を 呼び合い
暮らしと心に

こもれびがさし始めた
感謝します
日本での生活は 相変わらず
楽にはならないけれど
小さな森のなかに
いま この 安らぎに
休みの日に 子どもと連れ立って
木の下で コーヒーを飲む ひとときが
母の ささやかな 楽しみです
こもれびの下で
わが子と笑い合う
この笑顔があれば
他に 何もいらぬのです

言葉は 時に
強く 厳格な顔をすることがある
わたしの父のように

言葉は 時に いつくしみ 微笑んで
大きなふとところで抱きとめてくれる
わたしの母のように

言葉は 時に 心から 楽しそうに
喜んで 踊りだす
わたしの子どものように

子どもよ

自分の足で この世界に立ち
自分の言葉で話せる人になって欲しい
決して言葉で人を傷つけない
真つすぐな人間になって欲しい

そうすれば
言葉に傷つけられることはない

母はいつもそう思って
生きています

言葉を大事にする
言葉と向き合う
言葉から逃げない
言葉に寄りそう

言葉を裏切らない
言葉と助け合う
言葉を奪われない
言葉と歩く

言葉を

子どもを
あなたを守る

လက်ထဲက ငွေပင်လယ်နဲ့ ရွှေကြယ်များ
ရီရောအိချို ဝဂို (၆)

စကားပြောက တစ်ခါတစ်ခါ၊
တင်းမာတဲ့ ဗျက်နှာကြောနဲ့၊
စကားလေးက တစ်ဖန်တစ်ရံ၊
ချစ်ဖွယ်ရာ သူ့စကား။
စကားလုံးက တစ်ခါတစ်လေ၊
ပျော်ရွှင်စွာ ထခုန် ပြေးကစား။
ရင်သွေးငယ်ရေ
ကိုယ့်အားကို ကိုယ်ကိုးလို့၊
ရင်ထဲကစကားနဲ့ ပြောကြားပါလေ။
တစ်ပါးသူကို မနှစ်နာအပ်၊
စကားလုံးကြောင့် စိတ်ညစ်လာ၊
မွေးမေမေက အစဉ်တွေ၊
ဝေါဟာရကို အလေးထား
ဝေါဟာရမှ ရှောင်မပုန်းပဲ
ဝေါဟာရကို သစ္စာမဖောက်
ဝေါဟာရအား အပိုင်မစီး
ဝေါဟာရရော ရင်သွေးရော၊

မင်းအဖိုးလေလား။
ကြွင်းနာမူတွေ လွှမ်းမိုးပြန်။
မင်းဖွားဖွားလေလား။
နှလုံးသားကို ကြည့်နဲ့စေ။
မေမေကလေးအလား။
လောကအလယ်၊
ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် သွားဖို့ရပ်။
ရင်ထဲကဆူး နုတ်ပစ်ပါ။
ခုထိသက်ရှင် လာတယ်ကလေး။
ဝေါဟာရနဲ့ ရင်ဆိုင်ကာ
ဝေါဟာရဖြင့် နီးကပ်စွာ
ဝေါဟာရနဲ့ ဖေးမကူညီ
ဝေါဟာရဖြင့် အတူလှမ်းရင်း
သင့်ကိုရောပါ ကာကွယ်မည်။

あなたをお腹に
さずかったとき

日本に来たばかりの
わたしには 頼る人が
話せる 誰かがいなかった
どうすればいいのか
分からなかった

でも

わたしの体のなかから
もう一つの
心臓の音が
はつきり聞こえた
涙があふれた
産もうと思った

あなたが

産まれてから
毎日のお世話の仕方や
いろいろな手続きなど

どうすればいいのか
分からなくなった
はるか

異国の地で暮らす母さんに
いつも心のなかで話しかけた

ああ 母さん
わたしとこの子は
一人ぼっち 二人ぼっちです

両腕に抱いた
あなたの体から
心臓の音が
はつきり聞こえた
涙を拭いた
強くなるう
そう決めた

လက်ထဲက ငွေပင်လယ်နဲ့ ရွှေကြယ်များ
ရီရောအိချို ဝဂို (၇)

သန္ဓေသား ရင်ဝယ်ပိုက်စဉ်
ဂျပန်ကို ရောက်ကာစ၊
အနားမှာ ဘယ်သူမှမရှိ၊
သို့ပါငြားလည်း၊ အခြားနှလုံးသံ၊
စီးကျလာ မျက်ရည်ကြားဝယ်၊
မင်းလေးမွေးပြီး ထို့နောက်ဝယ်၊
ထွေပြားလှတဲ့ လျှောက်လွှာများ။

အားကိုး တိုင်ပင်စရာ
ဘာလုပ်ရမှန်း အလျင်းမသိ။
ငါ့ကိုယ်ထဲ ကြားလိုက်သည့် တဒဂံ၊
မွေးပါ့မယ် ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။
စောင့်ရှောက်ပုံလည်း နားမလည်။
ဘယ်ကစမို့ ခက်လှသား။

မွေးရပ်မြေက မိခင်အို၊
အို...မိခင် သင်သိသလား၊
ဖက်ထားတဲ့ လက်ဆီမှ၊
မျက်ရည်စတွေ သုတ်ခါပေး။

စိတ်ထဲတမ်းတ ပြောမိဆို့။
သမီးတို့က တစ်ကောင်ကြက်အလား။
ခဲစားရ နှလုံးသံ၊
ခွန်အားအပြည့်နဲ့ဆေး။

လက်ထဲက ငွေပင်လယ်နဲ့ ရွှေကြယ်များ
ရီရောအိချို ဝဂို (၈)

မွှေးရပ်မြေ မေမေဆီက၊
“နင်ဟာလေ ငယ်စဉ်ထဲက၊
ထစ်ကနဲရှိ ငိုတတ်ပေမဲ့၊
အားအင်အပြည့် လွမ်းလို့စွမ်း”
အားပေးစကား မေပြောကာ၊
အဲ့ဆိုင်းနေတဲ့ ကောင်းကင်များ၊

ရင်သွေးငယ်ရယ်
မင်းကိုလေ အစဉ်အမြဲ၊
ပြန်ကြည့်လာတဲ့ ကလေးရယ်၊
မေမေမျက်ဝန်းထဲ။
ကြည်လင်နေတဲ့ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း၊
မျက်ရည်၊ အသက်၊ သံယောဇဉ်၊
စိတ်ဓာတ်စိတ်ရင်း ပေါင်းကာသင်း၊
ငါဟာမင်းအတွက် ပင်လယ်ပြာ၊
လှေငယ်ကလေး လှော်ကာခတ်၊

ရင်သွေးငယ်ရေ
ငါဟာလေ မင်းအတွက်တော့၊
လေရှူးသုန်သုန် တေးသံပေးလို့၊
ဆီးနှင်းဆိုလည်း မေမေပဲ၊
နေလကြယ်တာရာ စုံလင်စွာ၊
မင်းကေသာလေး ပွတ်သပ်တာ၊
တည့်ငြိမ်နေတဲ့ ပင်လယ်ငယ်၊
အရာအားလုံး မင်းအတွက်အမြဲ၊

てのなかの海と星

ミヤンマーで暮らす
母さんに 電話口で
よく 言われます

「あんなに 一人では
何も出来なかったのに
小さい頃から 泣き虫だったのに
母親になって あなたは
すっかり 強くなった」

母さんはそう言って
電話を 静かに切った そのとたんに
澄んだ 青い空が見えた気がした

子どもよ わたしは
あなたを見つめます

迷わずに
見つめ返してくる
あなたは わたしの瞳のなかに
新しい空と波間を 見つめている

涙 命 慈しみ 親子 人生
歲月 思いやり 真心 愛

押し寄せてくる意味
髪を撫でて
祈ります

わたしは
あなたの海です
— その舟を浮かべて

わたしとあなたの星の季節へ
さあ 漕ぎ出そう
母さん わたしは
強くなった

မကြာခဏ ဖုန်းထဲအသံ၊
ဘာဆိုမှလည်း မတတ်ပါ။
ရင်သွေးငယ် ရင်ဝယ်ပိုက်တော့၊

ဖုန်းချသွားတဲ့အခါ၊
ပြာလဲ့လို့စင်သွား။

ဖူးစိုက်ကြည့်ဆဲ။
မင်းရုပ်သွင် အစဉ်မြဲ၊

စိုက်ကြည့်မိလေတိုင်း၊
ဘဝများစုံလင်။
ဆံကေသာဖွဲ့ရင်း ဆုတောင်းခြင်း။
ငွေကြယ်စုံနဲ့ ရာသီဖြာ။
အားအင်ပြည့်ပြီ မေမေမှတ်။

သစ်တစ်ပင်နဲ့ မြက်ခင်းပြင်။
မြစ်ပြင်ကျယ်နဲ့ မြို့ပြပင်။
ကောင်းကင်ဖြတ်သန်း ငှက်ကလေးလည်း။
သန်းခေါင်ဖြူခင်း ဝေလီခင်း။
ဟော့သည် လက်ဖဝါးပါ။
လှေငယ်ကလေး လှော်နေတယ်။

ငါ့တာ မင်းရဲ့ မေမေပဲ။

母です
あなた
わたしは

大いなる海です
おだやかな
ゆたかな
舟を浮かべた

あなたの
髪を撫でる
この手のひらです

夜更けの
暗闇の静寂です
夜明けの光です

太陽です
月です
無数の
星たちです

空を行く
はるかかなたの
鳥です

大きな川です
にぎやかな街です
雲です

草原です
風です
歌です

木です
あなたの

子どもよ
わたしは
あなた

*

The first star I

I am a mother
so
after a day's work
at dusk
I look for the first star
and
I start to cook dinner

I cook dinner
with the hope that my child
will have the strength
to live tomorrow

the day is busy
it's a battle
living in Japan
and
thinking of my homeland

and

on the border between day and night
I pray to the star
that shines first

please
give all the children
and adults
equally
mornings, afternoons and nights

In my homeland

the young people
are looking up at the sunset
with big guns in their hands

Venus
sometimes shines
gently

sometimes cruelly
is held up

young man

heavy and savage
taking everything away
you, holding a cold gun barrel

I

as a mother
and
as a Burmese person
sometimes
have sleepless nights

you
after all
once
were young
small
embraced in my arms
like my own child

for example
if you
take another's
life
never
let that happen
night

the absolute night

you
I
what does each of us sleep

I can't sleep

you
I
what does each of us pray for

with today's first star

The first star II

Japanese is difficult
but words are bridges
I believe so
and I've been trying my best to speak

it's hard to convey everything you want to say
so I'll only say what I really want to say
and I'll keep it carefully
and I'll hand over to you just that
I always think
and then, without fail
it will reach you
there are bridges in words

there are paths in our hearts
this is something
I've been trying to convey you even when you were little

even when I asked for directions
I was treated coldly
and couldn't get anyone to tell me
so I had no choice but to give up
that was me in the past
but since becoming your mother, it's been different

I've gathered up my courage
and kept asking for directions
for people like that
eventually
someone
will
show them the way

there are bridges in words
there are paths in hearts
there are stars in the sky

even if you keep wandering
at dusk
you will find
a golden star

someday
I want to teach you that

today too
your mother
fought through the day

work
childcare
home
society
Tokyo

so
like this
I look up

you are
the absolute

the best

you are
I am
therefore

shining so brightly

Japan
Myanmar
Sendai
Mandalay
Osaka
Taunggyi
Hirosaki
Monywa
Kobe
Sittwe
Noshiro
Bago
Fukuoka
Pathein
Kushiro
Mawlamyaing
Kumamoto
Pyay
Shinjuku
Yangon

many
in the sky

only
glowing

The first star III

In Tokyo
it's been raining all day
in Myanmar
at the start of autumn
there were massive floods

I held my child in my arms from morning
and kept praying
at the window of my room
and

to the rain in Myanmar

please stop
and yet
in Tokyo
it's been raining for long

a single tear
two tears
please
protect

my homeland

Tokyo

rain
flows
my tears

please
protect
the land of Myanmar
and the people

people
Tokyo rain

rain
rain
why are you sad

why are you frustrated

why do you keep falling

my homeland

Japan

the rain

while stroking the hair of my child

I

quietly
wipe away
my tears

so

please

stop it

The first star IV

Japanese people
protect trees

even when they want to build new buildings and streets
they make sure
there is a place for trees
and everyone in the town
looks after them and grows them

when I came to Japan
at first
all I could do was cry
but

after my child was born

I decided

to become
a tree

and from there
my fight began

to live with this child
I will become a
large
trunk that will not waver

words
society
prejudice
cloudy sky
passing each other by

poverty
desire
betrayal
rainy sky
a sly smile

kindness
familiarity
smile
blue sky
advice

from now on
my mother's fight
will continue

there are times when I feel stunned
I
am a pacifist
to begin with

so

even it's OK, if I don't win
I never lose though
because
that's
'my' way

don't lose
me
my homeland
my family
and
my children

I, as a mother,
am always at peace
because of you

because
I have a place
to belong

next to you

forever

I want to become a tree
with a thick trunk and roots
and let the branches and leaves
grow thick

for you
a place in the shade of a tree

The first star V

When I was in high school, there was a large-scale protest movement,
or demonstration in the town.

high school and university students formed many lines and walked through the streets,
continuing to protest against the government.

many people stood along the roadside.

they looked at the shouting crowd and raised their voices.

the line passed through the street in front of my high school.

these protest movements always had monks lined up in front of the students,

even the military, who had come to suppress the protests,

would never commit acts of violence or fire their guns if they were at the front of the line.

I thought of this as a kind of promise.

eventually, however,

when the soldiers with guns surrounded the protesters,

I thought it would end as usual.

however, the afternoon of that day, was different.

all of a sudden,

they started shooting one after another at the marching procession

and at the ordinary people who were shouting along the roadside with them,

as well as at unrelated passers-by .

we could hear gunfire and people shouting,

smell gunpowder at the windows in the classroom.

it just kept going on.

everyone held their heads down and crouched down on the floor.

we were just so scared, we all hid ourselves,

like we were stuck to the floor.

we were trembling, and we just closed our eyes.

it was just so scary.

the afternoon of that day was different.

eventually it became quiet,

and the teacher told us to go home carefully.

outside the school was a sea of red.

because all kinds of people had been shot.

large numbers of young people, adults, children,

and even monks.

they were lying all over the place,

on the streets I usually walk along,

and in between them,

it was flowing- the color was red

the afternoon of that day was different.

many bodies were floating in the bright red water.

as if I was jumping over.

everything in this world,

one by one,
and

I returned home.

the afternoon of that day was different.

*

in a certain town,
an incident
occurred
early afternoon

I am
now
living in Japan
and raising my child with all my life

I am
fighting

first
only the conclusion
always

comes

life
is not meant to be taken away

"the afternoon of the day was different"

the afternoon that was different

it is not something that should be allowed

The first star VI

"A warm light entered a mother's belly"

when I
received you

a light
certainly came on in my belly

when I was living in Japan
and I was troubled
I rubbed my belly
and prayed

please protect
a mother
please

after that
I didn't waver
the path was straight

you are my pride
you are my kindness
you are my arms
you are my life

you are my great all
you are an irreplaceable part of me
you are my favorite phrase
you are a melody I hum when I'm happy

you are my fragility
you are my hardness
you are my bravado
you are my weakness

you are my homeland
you are the beginning of my journey
you are my hospital
you are my little room

you are my map
you are my symphony
you are my homerun
you are my answer sheet

what am I to you?

I am your mother

what are you to me?

you are my light

*

please know this
young people in Japan
young men and women of your age
have no choice but to hold a gun

and live each day

you too
and all young people
should be the eternal light
for all mothers

often
I hear this line
but I hate it

the fact that there is no answer is the answer

that's ridiculous

to begin with

there is

no answer

*

what are you?

you are

the light of a mother

The first star VII

Under the Tokyo sky
I live
I collect relief money
I collect food
I collect supplies
I transport them to Myanmar
I deliver them at the risk of my life
while raising my child
I collect
I deliver
I don't think it's hard
it's all about of living
because of the people of my homeland
are living in a society
with a dysfunctional system
I collect
I deliver
I put all my energy into it
at the risk of my life
reason is simple
in my homeland
there is a lack of
relief money
food
and supplies
the sky over Tokyo
While I
hold hands with my child
I ask for a favor
there is a scarcity
yesterday
today
tomorrow
under the sky over Tokyo
I
carry on my back
and are being carried
on the streets
we want to talk
there is a scarcity
what
is lacking?
relief money
food
and supplies

but
there's
something more
that's lacking
what I want is an answer
how will you
live through this era?
how will you receive this world
your feelings
true thought?
now
while we spend time like this
a youth in a certain country
keeps on playing games with a mobile phone
a youth in a certain country
threatens innocent people with a gun
a youth in a certain country
finds an answer to a complicated mathematical formula
a youth in a certain country
keeps working without returning home for a month
a youth in a certain country
studies for an exam by the light of a public toilet
a youth in a certain country
stands on a street corner waiting for instructions to receive a large sum of money
a youth in a certain country
heads out to the Sea of Kamchatka in a boat to go fishing
a youth in a certain country
took his mother's hand and went up the hill
a youth in a certain country
sent a long direct mail to a youth from a certain country
along with the stars
yesterday
today
tomorrow
silently
trying to sleep
a youth
how will you live
this era
this world
I want to know
your
feelings
your
true thought
I call out
to the sky of the city
relief money
food
supplies
and the answer of life
I seek
under the red sky
that burns
holding hands
and hands held together

The first star VIII

After finishing my work for the day
I'll go to meet you

you
will find me
and
rush
into my arms

with a small
great
power

like a flame
fluttering
like a thread
like a melody

this is
fire
this is life

I
will embrace you
with all my heart

for this moment
I'm working today
because I'm living

ah
my
star
the flame that never goes out

forever

in my heart

in the large sky

The Sea and the Stars in My Hand I

My dear child

in the morning, there are so many things to get ready for, and it's all so hectic
but even so, the start of the day is gentle
in the palm of a big hand
you are always protected

that makes you a child
and me a mother

at night
I hold you tightly
in my arms
and bury your face in the
large thing inside my chest
end of the day you fall asleep

and I want to teach you
the beauty of the stars, the moon, the rivers, the mountains and the earth
while stroking your hair
in the palm of my hand

I held you in my arms
and felt the softness of your, hands and feet.
I could feel the strong core
within you
please grow up

in time
you will put down deep roots
and grow strong trunks and branches
and spread your leaves
to become a big tree

I caressed your hair
and pray

The Sea and the Stars in My Hand II

Child

for the first time
when I felt
your life

suddenly, the wind blew
and I felt like I was standing
on a quiet, small hill

I realized
that life is so strong
being blessed with
becoming pregnant
that I could hear the beating of one heart
and that it was
so different
from the sound of my own heart

I felt like I was standing
looking at
the quiet forest

as I headed there

lit up by the morning sun

on a straight path

as I gazed at it

blown by the wind

The Sea and the Stars in My Hand III

Children

in our little boat
the waves that come crashing in are sometimes rough
living, working, learning

I want to set sail freely
but there are language barriers, visa deadlines, low wages, worries about education costs...
living in Japan is not easy
there are coups, worries about politics, the fear of conscription, economic and medical crises...
living in homeland is not easy either

the big waves come and go

I gaze at the tides, the wind, the clouds and the sky
but I know I can escape the rough waves
I believe there is certainly a path through the blue sea

alone, I row a small boat, my strength is weak
let us get on a bigger boat and set sail with the friends I've met

to the shore of tomorrow

when you want to cry, just cry
when you're tired, just rest
because someone will surely hold the oar

even if the world can't be changed immediately
I want to change something in front of me first
I want to overcome the surging tide
grip the rowing stick tightly

child

with your smile
mother can row out
far away

The Sea and the Stars in My Hand IV

Children

soon the sky will brighten and our
morning will come and I
think of the two countries, both of them
mountains, valleys, cities and clouds, all lit up by the morning sun
and the wind blowing across the sky as if it was washing it clean

child, always carry your pride in your heart
in your flesh, bones and blood
there is a single land
that raised me, my father, mother and relatives

there, a tree stands
it stands tall and dignified, not wavering at all
it is a child

I realized that it was you
it's the form of life that wants to live

since I came to Japan long ago, there were times when I cried and
thought I wanted to die

now, it's different, definitely
why? because you were born

because I am a mother
sadness, frustration, anger, Japan, Myanmar, the world
I believe that the hard times will change someday
so, I'll leave the teardrops far away on the horizon
because there is someone who will surely pick them up

child, at the start of the day
I want to hand over to you a seed
burns like fire

it's the dawn
of determination

The Sea and the Stars in My Hand V

In the streets of Tokyo
there are many trees
even though it's such
a big city
trees and people
stand
and support each other
when I came to this country
in the beginning
I could find no one
whom I can talk with
laugh with
and rely on
the language barrier was huge
and my money ran out
I was a lonely tree

eventually
together with me
someone who would stand by me little by little
a tree and trees called out to each other
in life and in the heart

the sunlight filtering through the trees began to shine through

I am grateful
life in Japan is still
not easy though
in a small forest
for this moment of peace

on days off, I take my child with me
and I drink coffee under a tree
my small pleasure as a mother

under the sunlight filtering through the trees

I laugh with my child
with this smile
I don't need anything else

The Sea and the Stars in My Hand VI

Words can be
strong and stern at times
like my father

words can be
kind and smiling at times
hold you up with a great embrace
like my mother

words can be
joyful and dancing
from the heart with delight at times
like my child

child

I want you to stand on your own feet in this world
and become someone who can speak in your own words
and never hurt anyone with your words
and become a person with a straight heart

and then
you will never get hurt by words
your mother always thinks that way
and lives her life

cherish words
face up to words
don't run away from words
stand by words

don't betray words
help each other with words
don't let words be taken away
walk with words

protect words

children
and you

The Sea and the Stars in My Hand VII

When I received you in my belly

I had just arrived in Japan
and had no one to rely on
or anyone to talk to
I didn't know what to do

but
I could hear
the sound of another
heart beating
inside my body
and tears welled up in my eyes
I thought I would give birth to you

after you were born
I didn't know how to look after you every day
or how to go through the various procedures
I always talked to
my mother living in a faraway land

Oh, mother
me and this child
are alone, just the two of us

I could hear clearly
the sound of your heart
from your body
I wiped away my tears
and decided
to be strong

The Sea and the Stars in My Hand VIII

My mother
living in Myanmar
often says to me over the phone

"Remember, you couldn't do anything
by yourself
you were a crybaby when you were little,
but now you've become a mother
and got so strong."

my mother said that
and then she hung up the phone quietly at the moment
I felt as if I could see a clear blue sky

child, I
watch you

without hesitation
you gaze back at me
you are in my eyes
gazing at the new sky and between the waves
tears, life, compassion, parent, child, life path
years, kindness, sincerity, love.

the meaning of all is rushing towards me

I stroke your hair
and pray

I am
your ocean
I float a boat

to the season of my and your stars
let's set off

mother, I
have grown strong

the sun
the moon
countless
stars

the silence of the darkness
late at night
the light of dawn

your
hair caressed by
this palm

the boat floats on
the vast
calm
and the great sea

I am
your
mother

言葉には橋があると信じている。

日本で子育てしているミャンマー人の母たちに、昨年暮れからインタビューを重ねてきた。長編詩を二つ書いて、一冊の詩集へまとめることができた。

それぞれが日本語の難しさや社会制度の違い、異国人への差別意識などと向き合っていた。様々な苦労や孤独を抱えながら子育てをしている気持ちの深く伝わってきた。そして祖国を思う強い気持ちも。

また、日本人の友人や支援者への感謝の念がとて強い。長時間に及ぶインタビューの間にお互いに涙したり、笑い合ったり。ミャンマー人のお人柄なのかもしれないが、ありがたうございますという意をこめつつ、質問者である私に気さくに親しく話をして下さった。初対面なのに昔からの友人のような心持ちになつていった。

たくさんの母親たちのそれぞれの暮らし、その人間のドラマをお伺いしながら、一人一人の人生の様々な場面に私も立たせていただいた気がした。子どもが生まれてから強くなつたという内容が共通して語られているのが分かった。機会を重ねるうちに、私も心を強くすることが出来た感じがある。

日本人は街でも森でも木と共に暮らしている印象があると話してくれたお母さんがあった。

この子を守る、大地に立つ強い樹木でありたい、と。

まなざしに美しい木陰が見えた気がした。

出合いに感謝をして、言葉の橋をこれからも分かち合っていきたい。

二〇二四年十二月 福島にて

和合亮一

နိဂုံးချုပ်စကား

ဝေါဟာရဘာသာစကားက ပေါင်းကူးတံတားပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဂျပန်ပြည်တွင် ကလေးသူငယ် ရင်သွေးငယ်ကို ပြုစုပျိုးထောင်နေသော မြန်မာလူမျိုးမိခင်များကို လွန်ခဲ့သည့်နှစ်နှစ်နှောင်းဦးပိုင်းမှစ၍ အကြိမ်ကြိမ်အင်တာဗျူးလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ကဗျာရှည် ၂ ပုဒ်ကို ရေးသားနိုင်ခဲ့ပြီး၊ ကဗျာပေါင်းစု စာစောင်တစ်ခုအဖြစ် စုစည်းထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုမိခင်များသည် ခက်ခဲလှသော ဂျပန်ဘာသာစကားနှင့် ကွဲပြားသော လူ့ဘောင်စနစ်များအကြား နိုင်ငံခြားသားများကို ခွဲခြားဆက်ဆံမှုများကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

သူတို့၏မိခင်တိုင်းပြည်အပေါ် လွမ်းဆွတ်သတိရသည့်ခံစားချက်၊ အားအင်ဆန္ဒနှင့်အတူ အမျိုးမျိုးသော အခက်အခဲနှင့် အထီးကျန်ရှိမှုများကို ရင်ဝယ်ပိုက်ကာ ရင်သွေးငယ်များအား ပြုစုပျိုးထောင်နေသောသူတို့၏ နှလုံးသားက ရင်တွင်းသို့ထိတွေ့သိရှိလာခဲ့ရပါသည်။

ထို့အပြင် ဂျပန်မိတ်ဆွေများ၊ ကူညီပံ့ပိုးသူများအပေါ်ထားရှိသော ကျေးဇူးတရားသိတတ်မှုများသည်လည်း လွန်စွာကြီးမားလှပေသည်။

အချိန်ကြာမြင့်စွာနှင့် အင်တာဗျူးကို ပြုလုပ်နေစဉ်ကာလအတွင်း ဝိုကြွေးခြင်း၊ ရယ်မောခြင်းများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါသည်။ မြန်မာလူမျိုးများ၏ အကျင့်စလေဟု ယူဆနိုင်သော ကျေးဇူးတရားကို သိတတ်ခြင်းက မေးခွန်းများမေးမြန်းနေသော ကျွန်ုပ်အားလည်း ရင်းနှီးခင်မင်သောဆွေမျိုးအလား ဆက်ဆံခဲ့ကြပေသည်။

မိခင်အမြောက်အမြား၏ အသီးသီးသောနေထိုင်မှု၊ ကြုံတွေ့ရသော ဘဝဇာတ်လမ်းများကို မေးမြန်းရင်းမှ တစ်ဦးချင်းတစ်ဦးချင်း၏ အဖြစ်အပျက်များတွင် ကျွန်ုပ်အား ဘေးမှရပ်ကြည့်နေသကဲ့သို့ ဖန်တီးခဲ့ပါသည်။ ရင်သွေးငယ်ရရှိပြီးနောက် အားအင်ပြည့်ဝလာသည်ဆိုသော တူညီသည့်အချက်ကို သတိပြုမိလာပါသည်။ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် တွေ့လာရသောအခါ ကျွန်ုပ်၏နှလုံးသားကိုလည်း အားအင်ဖြစ်ပွားလာသည်ဟု ခံစားရပါသည်။

ဂျပန်လူမျိုးများက မြို့တွင်းတွင်ပင် တောတောင်သစ်တောအတွင်း နေထိုင်နေသကဲ့သို့ခံစားရသည်ဟု ပြောကြားလာသော မိခင်တစ်ဦးသည် ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် ရှင်သန်နေသော သစ်ပင်ကြီးအလားဖြစ်လိုပါ၏ဟု ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

စိတ်ကူးအတွေးမြင်ကွင်းအတွင်း လှပသောသစ်ပင်ရိပ်ကြီးတစ်ခု မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်အလားဖြစ်ပေသည်။ ကြုံတွေ့ရသောကြံ့မာကိုကျေးဇူးသိ၍ ဘာသာစကားပေါင်းကူးတံတားအား အတူတကွ ခံစားအသုံးပြုလိုပါသည်။

November 2024 in Fukushima
WAGO Ryoichi

We believe that words have bridges.

Since the end of last year, I have conducted a series of interviews with Myanmar mothers raising children in Japan. I wrote two long poems and compiled them into a poetry book.

Each of them faced difficulties with the Japanese language, differences in social systems and discrimination against foreigners, etc. The feelings of raising children while struggling with various hardships and loneliness were deeply felt. And also their strong feelings for their homeland.

They were also very grateful to their Japanese friends and supporters. During the long interview, they cried and laughed with each other... Perhaps it is the character of the Myanmar people, but they spoke to me, the questioner, in a friendly and familiar manner, while expressing their gratitude. Even though we had never met, I felt like we were old friends.

As I listened to the lives of the many mothers and their human dramas, I felt as if I too was allowed to stand in various situations of each person's life. I found that the common thread they shared was that they became stronger after the birth of their children. As I went through the opportunities, I feel like I was able to strengthen my heart as well.

One mother told me that she had the impression that Japanese people live with trees, both in the city and in the forest. She said that she wanted to be a strong tree standing on the earth, protecting her child.

I felt I could see the beautiful shade of a tree in her gaze.

I am grateful for our encounters and would like to continue to share the bridge of words.

November 2024 in Fukushima

WAGO Ryoichi

著者

和合亮一(わごう・りょういち)

詩人。中原中也賞、晩翠賞、萩原朔太郎賞など受賞多数。2011年、東日本大震災直後の福島からTwitterで連作詩『詩の礫(つぶて)』を発表し国内外から注目を集めた。その後、様々な詩集が各国で翻訳され、フランスから詩集賞を受賞。本年度の全米翻訳賞最終ノミネートに選ばれた。

わたしたちの一番星よ

発行日：2024年12月14日

詩と取材：和合亮一

挿絵：荒井良二

編集：宮本武典

デザイン：樋口舞子

企画：NPO法人Mother's Tree Japan、東京芸術大学宮本武典研究室

ミャンマー語翻訳：宇塚れおん

ミャンマー語校正：ジュライ・アミュティ

英語翻訳：永田佳之、宮嶋亜季、笠島真帆、樋永佳織、堀江凜

協力：聖心女子大学グローバル共生研究所、株式会社森岡書店

助成：公益財団法人東京都歴史文化財団 アーツカウンシル東京

[芸術文化による社会支援助成] ※助成対象事業〈アートによる多文化共生リサーチ「母たちの森をゆくーマザーズツリー・プロジェクト」〉の一部として実施

Poetry and interviews: Ryoichi Wago

Illustrations: Ryoji Arai

Editing: Takenori Miyamoto

Design: Maiko Higuchi

Planning: NPO Mother's Tree Japan, Takenori Miyamoto Laboratory, Tokyo University of the Arts

Myanmar translation: Reon Utsuka

Proofreading in Myanmar: July Amyutay

English Translation: Yoshiyuki Nagata, Aki Miyajima, Maho Kasashima, Kaori Toinaga, Rin Horie

Cooperation: Sacred Heart Institute for Sustainable Futures, Morioka Shoten Co.

Grant: Arts Council Tokyo, Tokyo Metropolitan Foundation for History and Culture [Grant for Social Support through Arts and Culture] *Part of the grant project "Research on Multiculturalism through Art: Mothers in the Forest - Mother's Tree Project"

